

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

22 februari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN, INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de deelname van de minister aan een eerlijkehandelsmissie naar Costa Rica

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Dua tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de afstemming van het beleid van de Nationale Delcrederedienst op het Vlaams klimaatbeleid

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het afgelaste bezoek van de Dalai Lama aan ons land

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het nieuwe logo van Toerisme Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over cultuurtoeristische topevenementen

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de invulling van het Kustactieplan

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het ontwerp van het 'Phuket-actieplan' en het aanzwengelen van het toerisme in Azië

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële steun aan de vluchtelingen in Soedan

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de resultaten van het steunpunt vakantieparticipatie van het decreet van 18 juli 2003 betreffende Toerisme voor Allen

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme

Dinsdag 22 februari 2005

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.19 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de deelname van de minister aan een eerlijkehandelsmissie naar Costa Rica

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Poleyn tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de deelname van de minister aan een eerlijkehandelsmissie naar Costa Rica.

Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, op 16 december 2004, tijdens de commissiebesprekingen van de beleidsnota Buitenlandse Handel, heeft de minister meegedeeld dat de Vlaamse Regering kort daarop een economisch vertegenwoordiger naar Costa Rica zou sturen. De minister heeft hieraan toegevoegd dat Costa Rica op deze manier meteen een testcase voor de fair trade kon worden en dat dit aspect vanaf het begin in het beleid zal worden geïntegreerd. Aangezien de eerlijkehandelsmissie naar Costa Rica ondertussen is afgelopen, zou ik de minister hierover een aantal vragen willen stellen.

Mevrouw de minister, wat waren de doelstellingen van deze missie? Op basis van welke criteria hebt u besloten een economisch vertegenwoordiger naar Costa Rica te sturen? Costa Rica heeft in 2003 ten-

slotte slechts 0,1 percent van de Vlaamse uitvoer voor zijn rekening genomen. Op welk vlak betekent Costa Rica een testcase voor de fair trade? Waarop is de keuze voor Costa Rica gebaseerd? Hoe evalueert de minister de missie en welke conclusies wil ze hieruit trekken? Op welke manier verloopt het overleg over deze materie met de ministers bevoegd voor het buitenlands beleid en voor de duurzame ontwikkeling?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, ik zou me uit principe bij deze vraag om uitleg willen aansluiten. Ik meen dat coördinatie op dit vlak noodzakelijk is. Bovendien zou Vlaanderen de nodige sympathie voor Costa Rica moeten hebben. In dit land loopt immers een zeer merkwaardig project van de Flanders Landscape Foundation. Dit door de Vlaamse overheid gesteunde project is opgezet door een groep architecten die het ecologisch-toeristische en de ontwikkelingssamenwerking willen combineren. De Vlaamse Regering heeft dit eigenzinnige en vernieuwende project tijdens de vorige legislatuur overigens ook al gesteund. Een van de overwegingen die toen zijn gemaakt, betreft de band tussen België, Vlaanderen en Costa Rica. De toenmalige minister van Justitie heeft het project ondersteund omdat Costa Rica een van de weinige landen ter wereld zonder eigen leger is.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst even de doelstellingen van de eerlijkehandelsmissie naar Costa Rica schetsen. Van 27 januari 2005 tot 31 januari 2005 heb ik, samen met staatssecretaris Van Weert en een aantal vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, waaronder

Moerman

de heer Velge van Fedis en de heer Rombouts van de Koninklijke Vereniging van Koffiebranders, aan deze missie deelgenomen.

De missie is georganiseerd door drie ngo's, namelijk Vredeseilanden, Oxfam en Max Havelaar, en kadert in hun campagne met de titel 'Ik ben verkocht'. Door middel van deze campagne ijveren de organisatoren voor een rechtvaardig inkomen voor boeren overal in de wereld. Dit jaar vormt het lot van de kleine koffieboeren, die de voorbije jaren zwaar door de internationale koffiecrisis zijn getroffen, hun hoofdbekommernis.

De doelstelling van de missie was het sensibiliseren van de overheid en van de bedrijfswereld. De organisatoren hanteerden hierbij de redenering dat de overheid en de bedrijfswereld sneller de eerlijke handel zullen ondersteunen indien ze de kans krijgen om met eigen ogen te zien welke vruchten de eerlijke handel afwerpt. Dit was alleszins hun basisredenering.

Tijdens het bezoek hebben de koffieboeren en hun families hun toekomstperspectieven verduidelijkt. Een goede koffieprijs zou hier verandering in kunnen brengen. De koffieproductie en -commercialisatie zijn in beeld gebracht. Ze hebben tevens aangegeven wat ze zelf doen om risico's te spreiden en om de globale voedselzekerheid te garanderen. De lokale markten en de diversificatie van landbouwproducten zijn belangrijke aspecten hiervan.

Toen de beleidsnota Buitenlandse Handel in deze commissie werd besproken, had Export Vlaanderen reeds het plan opgevat om iemand naar Costa Rica te sturen. U weet dat Export Vlaanderen in mutatie is, waarbij het een EVA wordt met een beheerscontract, namelijk het FIT. Dat houdt in dat in de nieuwe structuur de raad van bestuur van het FIT beslist over wie, wat en waar, maar er is een beheerscontract met de overheid waarin de overheid een aantal criteria en krijtlijnen uitzet. Tot vandaag was het de overheid, na onderzoek en op voorstel van Export Vlaanderen, die besliste wie waar naartoe ging. Dat verandert in de toekomst. Naar aanleiding van het opstellen van de beheersovereenkomst met het FIT wil ik extra aandacht leggen op het uitwerken van globale en objectieve criteria voor het uitsturen van economische vertegenwoordigers. Dit heb ik overigens ook gezegd bij de bespreking van de beleidsnota.

Ten tijde van de bespreking van de beleidsnota wist ik dus van het plan iemand naar Costa Rica te sturen. Ondertussen heb ik daar niets meer van vernomen. Ik dacht, gegeven het feit dat daar geen groot volume aan handel in zit, dat het misschien een testcase voor het ethische handelsbeleid kon zijn. Ondertussen wil ik een ander spoor volgen. Ik denk dat het minder belangrijk is om een post als een testcase uit te kiezen dan wel om in het beheerscontract van het FIT de bekommernissen en de toetsing daarvan aan de hand van vooraf vastgestelde criteria vast te leggen. Dit wordt dan in de takenpakketten van de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland opgenomen en er wordt niet één land als testcase gebruikt. Dit is mijns inziens een gezondere manier van werken, vooral in de nieuwe structuur waarbij wordt gewerkt met beheersovereenkomsten.

Uw derde en vierde vraag moet u, voor wat betreft de eerlijke handelsmissie, niet aan mij stellen maar aan de drie betrokken niet-gouvernementele organisaties die dat land hebben uitgekozen. In tegenstelling tot andere landen in de onmiddellijke nabijheid in Centraal-Amerika, is Costa Rica er wel in geslaagd om een maatschappij met een vrij goede verdeling en met gelijke kansen uit te bouwen. In de periode 1948 tot 1950 werd het leger afgeschaft, dat soms meer in het binnenland actief was dan in het buitenland. Er werd een basisgezondheidszorg georganiseerd en onderwijs dat voor iedereen redelijk toegankelijk is. Er is een gediversifieerd secundair onderwijs, een nationale bank met aandacht voor ontwikkeling en een socialezekerheidssysteem. Dit systeem is deels gekopieerd van het onze. Een aantal vroegere beleidsmakers hebben in ons land gestudeerd en gezien hoe hier de gezondheidszorg is gestructureerd. In Costa Rica wordt de gezondheidszorg gefinancierd met werkgevers- en werknemersbijdragen. Ik dacht dat er 9 procent op het loon van de werknemer wordt afgehouden en 13 procent op het deel dat de werkgever betaalt, in totaal 22 procent. Dit is zoals ons systeem, maar met andere percentages. Ik vind het voor ons land een pluim dat we inspiratie voor andere landen verschaffen. Het heeft geleid tot een sterkere democratie en een evenwichtiger spreiding van de inkomens dan in de buurlanden.

In 1980 legden de Wereldbank en het IMF structurele aanpassingsprogramma's op met de ontwikkeling van een zeer dynamische exportsector in de landbouw met fruit, macadamianoten, palmhar-

Moerman

ten, sierplanten en koffie. Costa Rica is voor zijn inkomsten altijd zeer afhankelijk geweest van de export. Dat werd een groot probleem want veel producten haalden geen goede prijs meer op de internationale markt. De productie van lokale basisproducten werd verwaarloosd en de overheid van Costa Rica ging steeds minder investeren in landbouw. De inkomensongelijkheid steeg en het onderwijssysteem ging achteruit omdat er een negatieve impact was. Veel bedrijven zijn toen geëvolueerd naar monocultuurbedrijven, in hoofdzaak bestemd voor de export.

Dan is er een wereldwijde grondstoffencrisis gekomen, ook en vooral in de koffiesector, waardoor de familiale bedrijven zeer hard werden getroffen. De evolutie die dan volgde, is een klassiek verhaal dat zich in een aantal ontwikkelingslanden helaas heeft voorgedaan. In Costa Rica zijn er nog meer monocultuur en marktconcentratie en meer kleine en middelgrote producenten dan elders. Costa Rica is vooral bekend om zijn kwaliteitskoffie. Wat hebben de mensen van de internationale organisaties gedaan nadat ze in Costa Rica hebben gezegd dat de mensen daar koffie moesten kweken? Ik maak er bewust een karikatuur van: ze stapten op het vliegtuig en gingen naar Vietnam en Brazilië en zegden daar hetzelfde. Het gevolg was dat in Vietnam de koffieproductie tussen 1990 en 2000 vertienvoudigde en in Brazilië, waar de schaal evenwel groter is, verdubbelde. Men moet dan niet verwonderd zijn dat er een overproductie op de wereldmarkt ontstaat.

Costa Rica heeft kwaliteitskoffie, waarvan de kwaliteit op hoog niveau goed wordt gecontroleerd door eigen instellingen. Het is wel een ingewikkeld systeem. Lokale verwerkingsbedrijfjes komen soms moeilijk van de grond. Het zijn nochtans die bedrijfjes die een meerwaarde geven aan het product dat zij afleveren aan de opkopers.

Costa Rica is een milieubewust land. Een kwart van het grondgebied is natuurgebied. In het verleden is er een dynamiek ontstaan waarbij eerlijke handel en bioproductie kunnen bijdragen tot een oplossing. Eerlijke handel is meer dan een betere prijs. Eerlijke handel zorgt voor een relatief constante afzetmarkt. Door de betere prijzen kunnen de boeren plannen op langere termijn en kunnen de coöperatieven en organisaties investeren in be-

tere diensten voor de aangesloten boeren. Ik heb het dan over technische assistentie, krediet, kwaliteitscontrole, studiebeurzen, overgang naar biologische productie, enzovoort. Ze hebben meer economische macht omdat ze zich samen hebben georganiseerd, wat zich ook aftekent op het vlak van het beleid. Zo zijn in het bestuur van Sicafe, de controleorganisatie in Costa Rica, vijf van de negen vertegenwoordigers afgevaardigden van de koffieboeren.

Wat geldt voor Costa Rica, geldt ook voor verschillende andere landen. De focus moet dan ook niet op één land liggen. Het probleem moet aandacht krijgen op wereldniveau, meer bepaald in de ontwikkelingslanden.

De eerlijke handel heeft een klein marktaandeel. Om dat te vergroten moet de consument worden overtuigd. Costa Rica heeft op dat vlak een wereldwijde reputatie en kan dan ook fungeren als voortrekker voor andere landen.

Ik evalueer de missie positief. Het was voor mij een verademing om in het gezelschap te verkeren van mensen die voor iets anders aandacht hebben dan voor de politieke politicienne waar wij in ons land dagelijks mee worden geconfronteerd. Bovendien was het een verrijking om de ngo's, de koffiebranders, de koffieproducenten van hier en de vertegenwoordigers van de distributiesector bij elkaar te brengen. Die wisselwerking tussen overheid, bedrijfswereld en middenveld is een van de meest verrijkende elementen van de missie.

Ik kan vier conclusies trekken uit deze missie. Mijn eerste besluit betreft het belang van maatschappelijk verantwoord ondernemen. Wie zaken doet met het buitenland, moet dat doen met respect voor mens en natuur. Onze Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland zullen werk moeten maken van de zogenaamde ethische dimensie van handel drijven. Daarom wil ik dat het maatschappelijk verantwoord internationaal ondernemen wordt opgenomen in het takenpakket van onze Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland. Ik zal dat uitdrukkelijk laten inschrijven in het beheerscontract dat zal worden gesloten tussen de Vlaamse overheid en Flanders Investment and Trade. We zullen overall aan onze handelsattachés vragen om investeerders en exporteurs te sensibiliseren over hun sociale en ecologische verantwoordelijkheid.

Moerman

Ten tweede moet de Vlaamse overheid nog meer dan in het verleden proberen om in de internationale handelsrelaties de concurrentievervalsing tussen Noord en Zuid weg te werken. Wij moeten de markten uit het Zuiden meer toegang geven tot de onze. We moeten machts- en marktconcentraties vermijden en kartelafspraken verbieden. Ook dat moet op internationaal niveau afdwingbaar worden. Er zijn dus betere internationale spelregels nodig. Daarbij trek ik de vrije markt niet in twijfel. Een deel van de wereldhandel gaat kapot, niet aan te veel maar aan te weinig marktwerking.

Ten derde zal ik binnenkort rond de tafel gaan zitten met minister Bourgeois voor de oprichting van een helpdesk Import Vlaanderen, die producten uit het Zuiden moet helpen om toegang te vinden tot onze markt. Binnen de Europese Commissie bestaan er ook dergelijke initiatieven. We zullen de resultaten daarvan opvolgen zodat we de zaken zo nodig op elkaar kunnen afstemmen.

Tot slot is er meer transparantie vereist inzake labels op producten. Dat is ook het standpunt van de staatssecretaris voor Duurzame Ontwikkeling en Sociale Economie, mevrouw Van Weert, en van de heer Velge, afgevaardigd bestuurder van Fedis. Een betere labeling kan helpen in het openbreken van de markt naar een ruimer publiek dat vandaag soms moeilijk de bomen ziet door het bos van de verschillende labels en keurmerken. De ngo's beamen dat, maar leggen de nadruk op de bescherming van het begrip fair trade.

Wat het overleg met de andere collega-minister betreft, kan ik bevestigen dat mijn medewerkers en de medewerkers van minister Bourgeois al zijn samengekomen om de verschillende opties te bekijken. Het is de bedoeling om in de toekomst regelmatig overleg te organiseren, ook met de betrokken ngo's en met de bedrijfswereld.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mevrouw de minister, ik ben zeer blij dat u het terreinbezoek verrijkend vond. Ik merk aan de teneur van uw betoog en aan uw gedrevenheid dat u veel kennis en inzicht hebt opgedaan over de manier van leven en werken van de kleine koffieboeren in het Zuiden en over het belang van een goede prijs. Ik vind het zeer inte-

ressant te horen dat u de effecten van de structurele aanpassingsprogramma's hebt gezien en het voordeel inziet van samenwerking van kleine en middelgrote boeren en ondernemingen, om op die manier hun leven te verbeteren.

Mevrouw de minister, ik ga akkoord als u zegt dat duurzame oplossingen enkel mogelijk zijn als de ngo's, de sector hier, samen met de politieke vertegenwoordigers aan tafel zitten. Het is interessant het idee van fair trade ruimer te bekijken dan alleen Costa Rica. Dat is een positieve evolutie.

Mevrouw de minister, hoe zult u in de toekomst de internationale spelregels aanpassen? We zullen mee in de gaten houden hoe u dit als minister van de Vlaamse Regering zult aanpakken.

Hebt u het tijdens het overleg met minister Bourgeois ook over de diversificatie van landbouwproducten? U zegt dat het belangrijk is dat hier aandacht aan wordt besteed. Ook bij het verlenen van kredieten moet diversificatie een criterium zijn. Denkt u dan aan microkredieten en waarborgfondsen, of gaat het over iets anders?

Ik denk dat iedereen – producenten, consumenten en distributie – tevreden zou zijn met een duidelijker label en een flashy zichtbaarheid van de fairtradeproducten in de rekken.

Mevrouw de minister, we zullen dit in de commissie verder opvolgen.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw Poleyn, u weet even goed als ik dat de Vlaamse Regering niet bevoegd is voor het vaststellen van internationale spelregels op het niveau van de Wereldhandelsorganisatie. Onderhandelingen terzake worden zelfs niet op Belgisch niveau gevoerd. Ze worden door de Europese Commissie gevoerd, namens de Europese Unie. De Commissie krijgt daartoe een mandaat van de lidstaten. Dat mandaat wordt via een hele procedure vastgesteld samen met de gewesten. Daar kan onze invloed indirect spelen.

Het spreekt voor zich dat een dergelijke zaak wordt behandeld op het niveau van de WTO. Als we het mandaat van de Commissie mee kunnen bepalen, kunnen we ons steentje bijdragen. Het zou absurd

Moerman

zijn en van een ongelooflijke arrogantie en domheid getuigen te denken dat Vlaanderen de internationale spelregels terzake alleen zal vastleggen.

2005 is het jaar van de microkredieten. Ik denk dat deze instrumenten zeker hun waarde hebben. Ook voor de ontwikkeling van bedrijven door vrouwen blijken microkredieten zeer efficiënt te zijn. Alle aspecten die dit vertalen naar het beleid zijn waardevol.

In het verleden was het beleid te veel op monoculturen gericht, en ook op andere vlakken misschien niet adequaat. Het is in de eerste plaats aan deze landen zelf om het beleid te bepalen. We mogen niet vanuit een welgemeend paternalisme de mensen bepaalde zaken opdringen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Dua tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de afstemming van het beleid van de Nationale Delcrederedienst op het Vlaams klimaatbeleid

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dua tot mevrouw Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de afstemming van het beleid van de Nationale Delcrederedienst op het Vlaams klimaatbeleid.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het Kyoto-protocol is actueel, aangezien vorige week de officiële inwerkingtreding werd gevierd. Het is een belangrijke stap, want eindelijk hebben voldoende landen het protocol geratificeerd. De ratificatie van het protocol door Rusland had een enorme impact.

Ook België heeft het Kyoto-protocol geratificeerd. We hebben ons verbonden tot een vermindering

van de uitstoot van broeikasgassen met 7,5 procent in vergelijking met 1990. Vlaanderen moet hiervan zijn deel opnemen.

Mevrouw de minister, u kent allicht de recente klimaatrapporten over het effect van de uitstoot van broeikasgassen. Iedereen – zelfs Bush blijkbaar – is het erover eens dat er een groot probleem is. President Bush wil hiermee niet zeggen dat hij het Kyoto-protocol zal steunen, maar hij erkent dat er een opwarming is van de aarde, die zorgwekkende gevolgen kan hebben voor het klimaat.

Iedereen gaat ervan uit dat het Kyoto-protocol een eerste stap is. De tweede stap zal later volgen. Het Verenigd Koninkrijk en Duitsland maken nu reeds plannen om de uitstoot van broeikasgassen met 60 tot 80 procent te verminderen tegen 2050.

De aanleiding voor mijn vraag is een rapport – over een federale materie – dat Greenpeace onlangs publiceerde: 'Het exporteren van de vervuiling: de verborgen zijde van het Belgische klimaatbeleid'. In het rapport wordt de incoherentie van het Belgisch klimaatbeleid blootgelegd.

Het lijkt erop dat de inspanningen die in eigen land gebeuren om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen, worden tenietgedaan door projecten van Belgische bedrijven in het buitenland. Deze projecten worden mogelijk door steun van de Nationale Delcrederedienst, die kredietverzekeraar is en soms ook exportkredieten toekent.

Het gaat vooral om de bouw van CO₂-intensieve energiecentrales die fossiele brandstoffen gebruiken. Greenpeace heeft kunnen achterhalen dat deze centrales, indien hun volledige levensloop in rekening wordt gebracht, sedert de ondertekening van het Kyoto-protocol een cumulatieve uitstoot van 1,3 miljard ton CO₂ vertegenwoordigen. De Belgische regering heeft zich nochtans geëngageerd om tussen 1990 en 2011 54 miljoen ton CO₂-uitstoot uit te sparen. De projecten betreffen centrales op basis van gas, olie en steenkool in India, Turkije, Thailand, Iran en Peru. Bovendien is geen enkel krediet aan projecten met hernieuwbare energie toegekend.

De NDD is een federale instelling. De vraag is dan ook wat de Vlaamse betrokkenheid in deze beslissingen is. Blijkbaar beschikt de Vlaamse Regering over twee stemgerechtigde vertegenwoordigers in

Dua

de raad van bestuur van de NDD. In een recent advies heeft de SERV opgemerkt dat de verschillende beleidsniveaus in dit land goede bedoelingen hebben, maar er niet in slagen hun beleid voldoende op elkaar af te stemmen. Ten gevolge van dit gebrek aan coherentie tussen de federale, gewestelijke en gemeentelijke beleidsniveaus zullen we volgens de SERV de oorspronkelijke doelstelling van de vorige Vlaamse Regering, een stabilisatie van de emissies op het niveau van 1990 in 2005, niet halen.

Mevrouw de minister, wat is uw mening over de beslissingen van de NDD? Ik vind deze manier van werken enigszins kafkaïaans. Onze inspanningen worden tenietgedaan door de projecten die we elders steunen. Dit strookt niet met het Vlaams energie- en klimaatbeleid.

In hoeverre kunnen de Vlaamse vertegenwoordigers in de raad van bestuur van de NDD op de toepassing van milieu- en sociale criteria in de dossiers toezien? Ik vind het alvast belangrijk dat ze op dit vlak een inbreng kunnen hebben.

Welke stappen zult u zetten om deze beleidsaspecten beter op elkaar af te stemmen? Dit is uiteraard een vraag die ik even goed aan de bevoegde minister in de federale regering zou kunnen stellen.

Is de Vlaamse Regering bereid om haar vertegenwoordigers voor een grondige hervorming te laten pleiten en het toekennen van exportkredieten aan projecten in de steenkool- en stookoliesectoren onmogelijk te maken? Ik beseft dat alle betrokken beleidsniveaus op dit vlak een “klik” moeten maken. Dit is uiteraard niet eenvoudig. In Duitsland wordt momenteel over het reserveren van een specifieke enveloppe voor investeringsprojecten in hernieuwbare energie gesproken. Aangezien de overgang niet evident is, zou in een eerste fase 20 percent van de energieportefeuille aan hernieuwbare energiebronnen kunnen worden besteed.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, ik vind de gedachtegang van mevrouw Dua een beetje eigenaardig. Zij vindt blijkbaar dat Vlaanderen de export van energiecentrales moet

beperken opdat andere landen de Kyoto-norm zouden kunnen halen. Ik vrees dat dit enkel in minder bestellingen bij de eigen bedrijven zou resulteren. Bij mijn weten, beschikken we op dit terrein niet over een monopoliepositie en zouden de bestellingen gewoon elders worden geplaatst.

Mevrouw Dua is blijkbaar van mening dat de Vlaamse vertegenwoordigers in de NDD zich terughoudender moeten opstellen. Sinds het KB van 23 maart 2004 beschikt de Vlaamse Regering over drie vertegenwoordigers in de raad van bestuur van de NDD. Voorzover ik weet, leggen deze vertegenwoordigers weinig gewicht in schaal.

In haar antwoord op een vraag om uitleg van de heer Loones op 5 oktober 2004 over de Vlaamse ondervertegenwoordiging in de bestuursorganen van de NDD en over de afstemming van het beleid inzake buitenlandse handel op het buitenlands beleid, heeft de minister verklaard dat ze, samen met de Vlaamse vertegenwoordigers, wilde nagaan welke rol zij kunnen spelen. Ik vraag me af of dit voornemen al is geconcretiseerd en eventueel tot concrete resultaten heeft geleid.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer de voorzitter, eigenlijk sluit deze vraag om uitleg aan bij de bekommernissen die tijdens de vorige vraag om uitleg naar voren zijn gebracht. Het gaat hier om stimuli voor het maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Mevrouw de minister, hoe staat u tegenover de in de Kamer van Volksvertegenwoordigers en in de Senaat ingediende wetsvoorstellen om de NDD een aantal sociale, ecologische en ethische normen op te leggen?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, Ik sluit me aan bij de reeds gestelde vragen. Bovendien zou ik de minister in haar hoedanigheid van minister van Wetenschapsbeleid een bijkomende vraag willen stellen. Er is de voorbije jaren al veel over hernieuwbare energie en over realistische doelstellingen gediscussieerd. Tijdens deze discussies heb ik steeds mijn enorm vertrouwen in de innovatieve talenten van onze ondernemers en van onze wetenschappers uitgesproken.

Loones

Ik heb steeds op een verhoogde aandacht voor het wetenschappelijk onderzoek aangedrongen. We blijven te veel op de klassieke methodes vertrouwen. We besteden te weinig aandacht aan biomassa, asfaltverwerkingsproefprojecten of waterkrachtomzettingmogelijkheden. Vorige week heb ik een artikel over smalle windmolens gelezen. Dit is zonder meer een prachtig project. Ik steun het pleidooi om de Kyoto-doelstellingen te halen. We laten evenwel veel mogelijkheden liggen omdat we onvoldoende aan wetenschappelijk onderzoek doen. We blijven steken in de discussie over de afbouw van de kernenergie, een thema dat slechts de rand van de voorliggende problematiek raakt. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om hierop nogmaals de aandacht te vestigen. Ik heb deze discussie meermaals met voormalig minister Stevaert gevoerd, maar ze heeft nooit een vervolg gekregen.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, ik wil eerst even op de woorden van de heer Loones reageren. Vorige week heb ik in een andere commissie een aantal vragen om uitleg over innovatie, hernieuwbare energie en schone technologieën beantwoord. De heer Loones heeft deze discussies trouwens bijgewoond.

Ik ben het niet eens met de stelling dat we niet voldoende aandacht aan dit onderwerp schenken maar ik zal mijn toch wel uitvoerige antwoorden van vorige week hier niet herhalen.

We mogen ons trouwens niet blindstaren op windmolens of op biomassa. In Zwijnaarde wordt reeds een tijdje aan de ontwikkeling van een nieuw lamptype gewerkt. De huidige lampen zitten reeds meer dan honderd jaar letterlijk en figuurlijk aan hun 'plafond'. In feite wordt slechts een klein deel van de gebruikte elektriciteit in licht omgezet. Het grootste gedeelte gaat verloren. Bij deze nieuwe lampen zou meer dan de helft van de gebruikte elektriciteit in licht worden omgezet.

Dergelijke ontwikkelingen dragen uiteraard bij tot de verwezenlijking van de Kyoto-doelstellingen en de Vlaamse Regering is dan ook bereid om dergelijk onderzoek te ondersteunen. Deze vraag om

uitleg biedt evenwel niet het juiste kader om hier dieper op in te gaan.

De NDD, de Nationale Delcrederedienst, is een autonome overheidsinstelling die de opdracht heeft zijn cliënten te beschermen tegen de risico's die aan internationale handel zijn verbonden. Het gaat hierbij vooral, maar niet uitsluitend, om handel op opkomende markten of in ontwikkelingslanden.

De OESO heeft de NDD erkend als een exportkredietagentschap met als primaire rol het promoten van de handel in een competitieve omgeving. In 2001 hebben de ministers van de OESO erkend dat exportkredieten tot een duurzame ontwikkeling kunnen bijdragen en bijgevolg coherent met de objectieven van duurzame ontwikkeling moeten zijn. De NDD moet deze internationale afspraken naleven. Sinds 2002 is de NDD aan de OESO-reglementering onderworpen. De NDD volgt deze reglementering letterlijk.

In de raad van bestuur van de NDD zetelen drie stemgerechtigde, door de Vlaamse Regering voorgedragen, vertegenwoordigers. De Waalse regering en de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest hebben elk eveneens drie vertegenwoordigers. De federale regering vaardigt de voorzitter, de ondervoorzitter en drie leden van de raad van bestuur af. Bovendien vaardigen de zes ministers bevoegd voor overheidsbedrijven, buitenlandse betrekkingen, financiën, economische zaken, buitenlandse handel en ontwikkelingssamenwerking elk een vertegenwoordiger af. Volgens artikel 16 van de organieke wet op de NDD delen de vertegenwoordigers van de zes federale ministers de raad van bestuur mee welke algemene beleidslijnen de instelling moet volgen. Zij zijn de enige vertegenwoordigers die een veto tegen een door de raad van bestuur genomen beslissing kunnen uitspreken.

Deze situatie is uiteraard het gevolg van het feit dat de NDD nog steeds onder de federale bevoegdheden ressorteert. Ten gevolge van het Lambermontakkoord en van de regionalisering van de buitenlandse handel heeft Vlaanderen er slechts één vertegenwoordiger bijgekregen.

Het door mevrouw Dua aangehaalde rapport van Greenpeace draagt de titel 'Het exporteren van de vervuiling: de verborgen zijde van het Belgische klimaatbeleid'. Het rapport brengt twee case stu-

Moerman

dies naar voren. Een van de aangehaalde projecten is Map Ta Phut in Thailand. Bij dit project is een Vlaamse baggeronderneming betrokken. In 2003 heeft deze onderneming een contract afgesloten om een bestaande haven uit te diepen en om een kanaal te graven. Nadien zou, op basis van een ander contract, aan dit kanaal een leveringsplaats voor een steenkoolcentrale worden aangelegd.

Het rapport van Greenpeace stelt het Belgisch bedrijf verantwoordelijk voor de vervuiling die deze centrale zou veroorzaken. In feite gaat het enkel de om het uitdiepen van een haven en het aanleggen van een kanaal. Deze werken komen niet enkel de aan dit kanaal gelegen centrale ten goede. Baggerwerken zijn essentieel om de infrastructuur van de betrokken landen in goede staat te houden of aan de internationale standaarden aan te passen. Op die manier dragen baggerwerken bij tot de economische en de sociale ontwikkeling van deze landen.

In hun sector zijn de Belgische baggeraars markt-leiders op wereldschaal. Ze bevinden zich aan de top van de economische vernieuwing en vooruitgang. Ze trachten de impact op het milieu van hun werkzaamheden zoveel mogelijk te beperken.

Sinds 2002 houdt de NDD bij het analyseren van de ingediende aanvraagdossiers voor de risicodeking van export naar en investeringen in het buitenland rekening met het milieu. De NDD richt zich op de nationale en internationale milieuplichtingen die voornamelijk uit de 'gemeenschappelijke benadering inzake milieu' van de OESO, uit de 'richtlijnen voor multinationale ondernemingen' van de OESO en uit de 'richtlijn voor de publiekstoegang tot milieu-informatie' van de EU voortvloeien.

De gemeenschappelijke benadering inzake milieu van de OESO is van toepassing op exportkredieten die een looptijd langer dan twee jaar kennen en officieel worden ondersteund. In 2000 heeft de NDD een tekst goedgekeurd die tot het uitwerken van een eigen milieubeleid heeft geleid. In oktober 2002 is dit beleid in werking getreden en zijn de basisregels aangepast aan de herziene versie van de gemeenschappelijke benadering die de OESO in 2003 heeft opgesteld. De NDD respecteert deze

benaderingen en analyseert momenteel ook de impact van investeringsprojecten op het milieu.

De Vlaamse vertegenwoordigers in de raad van bestuur van de NDD werken mee aan de evaluatie van de ingediende dossiers. Ze baseren zich hiervoor op een aanvraagformulier waarop de inspecteurs onder meer een rubriek over het milieu hebben ingevuld. Op basis van de antwoorden van de inspecteurs en van de eigen ervaringen brengt de NDD een project onder in categorie A, de meest schadelijke projecten, in categorie B, de minder schadelijke projecten, of in categorie C, de minst schadelijke projecten.

Zodra het projectbedrag hoger dan 10 miljoen euro ligt of het project zich in een bijzonder kwetsbare zone situeert, moet voor elk in de categorie A ondergebracht project een EIA, een environmental impact assessment, worden opgemaakt. Om aanvaardbaar te zijn, moet de minimale inhoud van de EIA op het aanvraagformulier worden vermeld. Bovendien moeten de zogenaamde gevoelige zones op het aanvraagformulier worden opgesomd. Een EIA heeft een duidelijke en gedetailleerde inhoud. Bijkomende vragen worden op het project afgestemd.

Indien een project tot categorie B behoort of de omvang geen EIA vergt, zendt de NDD de exporteur een specifiek formulier. Bij het evalueren van dergelijke projecten worden de normen gehanteerd van de Wereldbank, van de IFC, de International Finance Corporation, en van het gastland.

De gemeenschappelijke benadering van de OESO stipuleert dat bij de evaluatie van de impact van een project op het milieu eveneens rekening wordt gehouden met onvrijwillig resettlement, met de inheemse volkeren en met het cultureel eigendom. Het is de bedoeling een equivalent van de door de OESO-leden afgesproken maatregelen te bereiken, de eventuele storende invloed op de handel te verminderen en een hoge standaard inzake de bescherming van het milieu te bereiken. De NDD probeert de belangen van alle betrokkenen te verzoenen en een evenwicht tussen het milieu, de economische en sociale ontwikkeling van de betrokken landen en de belangen van de verzekerde te vinden. Het toepassen van deze verschillende criteria valt onder de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur.

Moerman

De algemene doelstelling van de NDD situeert zich op het vlak van de exportontwikkeling. De NDD dekt tal van projecten die direct tot een verbetering van het milieu bijdragen. Ik denk in dit verband aan de ophaling en de verwerking van huisvuil en van afval van ziekenhuizen of bedrijven. Ik denk eveneens aan waterzuivering en aan het drinkbaar maken van water.

Sinds de milieureglementering van de OESO wordt toegepast, heeft de NDD geen enkel project meer ondersteund van energieopwekking uit steenkool, bruinkool, stookolie of nucleaire grondstoffen. De ondersteunde projecten betreffen enkel de productie van hydraulische energie, van windenergie en van uit aardgas gewonnen thermische energie.

Mevrouw Dua heeft daarnet verwezen naar de Duitse beslissing om een enveloppe voor investeringsprojecten in hernieuwbare energie te reserveren. Zoals ik daarnet al heb gezegd, zijn sinds de invoering van de milieureglementering in 2002 geen projecten met betrekking tot steenkool, bruinkool, stookolie of nucleaire energie meer ondersteund. Hernieuwbare energie is ongetwijfeld een manier om de toekomstige uitdagingen aan te pakken. Projecten met betrekking tot hernieuwbare energie kunnen steeds bij de NDD worden ingediend. Indien deze projecten aan alle gestelde criteria beantwoorden, kunnen ze worden goedgekeurd en risicobescherming krijgen. Volgens de informatie waarover ik beschik, beschikt de NDD over voldoende middelen om deze aanvragen te dekken. Ik zie momenteel dan ook geen reden om in een aparte enveloppe te voorzien.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik herinner me wat ik destijds hierover heb gezegd. Ik heb nog geen stappen gezet, maar ik zal dit verder opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Eigenlijk zegt u dat wat er in het rapport van Greenpeace staat, helemaal niet juist is. Ik heb er een vraag over ingediend omdat ik dat zeer spectaculair vond. Ik veronderstel dat er nog meer mensen in Vlaanderen dit redelijk spectaculair vinden. U zegt dat het niet klopt dat dergelijke projecten werden goedgekeurd, het gaat

alleen over baggeren en hernieuwbare energie. Er is echter heel wat heisa over geweest. Ik heb begrepen uit initiatieven van federale ministers die onmiddellijk met wetsvoorstellen zijn gekomen, dat het toch wel een heel ernstig probleem was. Ik schat Greenpeace toch hoog in, maar u zegt dat er niets van aan is. Waarom heeft de federale minister van Economie dat dan ook niet gezegd? Ik begrijp hier niets van.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mevrouw Dua, ik ben niet naar Thailand gegaan om het te zien. Volgens de informatie echter die mij is gegeven, komt de Delcredere dienst tegemoet ter bescherming van een Vlaming of Belg die daar bagger- en uitdiepingswerken uitvoert, en niet voor de bouw van de centrale. Het hangt er natuurlijk maar van af hoe de zaken worden gelezen. De uitdiepingswerken leiden er inderdaad toe dat er centrales of andere industrieën kunnen worden gevestigd maar Delcredere is hier tegemoetgekomen voor de bagger- en uitdiepingswerken.

Mevrouw Vera Dua: In de tekst die ik heb gezien, is er sprake van Indië, Turkije, Turkmenistan, Iran, Thailand en Peru. U hebt het alleen over Thailand.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Wat betreft Map Ta Phut in Thailand, omvatten de werken de uitdieping van de haven en het delven van een kanaal naar de leveringsplaats. Dat zegt Greenpeace zelf ook. Met de bouw van die centrale heeft de Delcredere dienst als dusdanig niets te maken. Als Delcredere aan mij zegt dat sinds de inwerking-treding van de OESO-regels het geen bruinkool-, steenkool-, stookolie- of nucleaire-energieprojecten meer heeft verzekerd, dan ga ik ervan uit dat dit juist is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Loones tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u besteedt zeer veel aandacht aan de vertegenwoordiging van Vlaanderen in het buitenland. De Vlaamse Regering heeft een aantal initiatieven genomen. Ik meen dat het goed is in deze commissie de bundeling hiervan eens te bekijken.

Er is een initiatief gekomen van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlandse Handel waarbij de handelsvertegenwoordigers, de VLEV'ers genoemd, zouden samenwerken. Er wordt gesproken over 22 bundelingen van Vlaamse belangen in het buitenland.

Er is in de tweede plaats ook de Vlaamse culturele werking waarbij we een aantal uitstralingshuizen van Vlaanderen in het buitenland hebben, zoals een in Kaapstad en vooral de Brakke Grond in Amsterdam. Er zijn ook de Vlaamse Huizen in Den Haag, Parijs, Wenen en Londen waar we een bundeling hebben van krachten, namelijk Export Vlaanderen, Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Regering. Het zijn zowat de Vlaamse ambassades met Vlaamse vertegenwoordigers ter plaatse. Uiteraard is dit wat we in het bijzonder moeten nastreven als we Vlaanderen een gezicht willen geven in het buitenland. Alle andere initiatieven zullen waarschijnlijk niet op dezelfde manier het doel bereiken.

Mijnheer de minister, u hebt uitspraken gedaan in New York over het openen van een House of Flanders aldaar in het 'centrum van de beschaafde wereld'. We krijgen enthousiaste signalen van hoopvolle mensen in Zuid-Afrika om ook daar een echt Vlaams Huis op te richten. Dat land is naast Nederland, ook cultureel verbonden met Vlaanderen via de taal. Er bestaan ginds een aantal groeperingen, zoals de Orde van den Prince, en initiatieven die duidelijk aantonen dat we daar op een veel sterkere manier zouden kunnen aanwe-

zig zijn, bijvoorbeeld in Pretoria en niet enkel in Kaapstad. Iedereen die naar Zuid-Afrika gaat, zal moeten vaststellen dat daar iets ontbreekt vermits de Belgische ambassade, waarmee soms wordt samengewerkt, niet meer bevoegd is voor cultuur en wij geen echte culturele vertegenwoordiger hebben in Zuid-Afrika. Dit staat in tegenstelling tot Nederland dat wel een actieve politiek voert. Als daar een poëziefestival plaats heeft, is er een officiële afvaardiging van Nederland.

In Zuid-Afrika zijn er gelukkig wel privé-initiatieven, zoals van Tom Lanoye, Dana Winner, klasieke musici als de sopraan Christel De Meulder of de organist Jan Van Mol, om van Helmut Lotti nog te zwijgen. Er bestaan initiatieven, maar er is geen culturele begeleiding. We horen de hartenkreet vanuit Pretoria om ook een vestiging te hebben zoals de Alliance Française voor Frankrijk of het Goethe-Institut en de scholen voor Duitsland.

In de begrotingscijfers bij het regeerakkoord heb ik gezien dat er voor dergelijke initiatieven minder geld is uitgetrokken in de laatste jaren van de vorige regeerperiode. We zijn in 2002 begonnen met 1.331.000 euro en zijn in 2004 gezakt naar 1.001.000 euro. Mijnheer de minister, het zal natuurlijk geld kosten en we hebben het al ter sprake kunnen brengen bij de bespreking van uw beleidsnota, maar ik zou toch graag meer inzicht krijgen in wat we kunnen doen om u daarin te ondersteunen. Ik had ook graag de vraag beantwoord gezien of de mensen in Zuid-Afrika, die dat dossier op de voet volgen, die hun hoop hebben gesteld op een Vlaams Huis, dit kunnen verwachten. Het zijn West-Vlamingen die daar het initiatief nemen. Er wordt gezegd dat, als West-Vlamingen iets zeggen, het meestal niet bij woorden blijft. Mijnheer de minister, er rust een zware verantwoordelijkheid op uw schouders, niet alleen die van Vlaanderen maar ook die van de provincie die u vertegenwoordigt. Ik luister met aandacht naar wat u nu al over plannen en mogelijke uitvoering kan meedelen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij het pleidooi van de heer Loones om het aantal Vlaamse Huizen in het algemeen in het buitenland op te voeren. Meer specifiek valt er heel wat te zeggen voor een inplanting

Van Nieuwenhuysen

in Zuid-Afrika. Dit lijkt ons niet alleen belangrijk omwille van een meer zichtbare aanwezigheid van Vlaanderen in het buitenland, maar het is ook efficiënter om verschillende diensten die actief zijn in het buitenland, onder één dak te groeperen. Ik denk aan Toerisme Vlaanderen, de handelskantoren en natuurlijk de gemeenschapsattachés, voor zover we daarover beschikken. Deze laatste zijn onze diplomatieke vertegenwoordigers in het buitenland. Het komt me voor dat er op dat vlak nog heel wat te doen valt, zowel voor wat betreft het aantal als de diplomatieke status die op dit ogenblik tot de laagste behoort.

Als ik afga op het genoemde akkoord dat minister Moerman heeft afgesloten met de twee andere gewesten over de handelskantoren, dan heb ik de indruk dat de merknaam Vlaanderen veeleer wordt weggestoken dan dat we hem aan het promoten zijn. Bovendien worden er geregeld handelskantoren gesloten omwille van de efficiëntie, zoals men dan zegt. Anderzijds zie ik dat bevoegdheden worden gedelegeerd naar de kantoren van andere gewesten.

Ook inzake toerisme heb ik niet de indruk dat er veel beweegt. Uit een antwoord op een schriftelijke vraag naar aanleiding van uw zending naar New York, blijkt dat Vlaanderen nog altijd een gezamenlijke uitbating heeft met het Office de Promotion du Tourisme in drie steden, namelijk New York, Tokyo en Milaan. U hebt gezegd dat daar niet meteen verandering in zal komen. U zegt wel dat toeristisch Vlaanderen zich best onafhankelijk opstelt en promoot, vooral dan in Europa, maar u voegt daaraan toe dat zoiets veel geld kost. U zegt tevens dat Vlaanderen uit de samenwerking in New York en Tokyo een behoorlijk voordeel haalt, waaruit ik afleid dat het in uw bedoeling ligt om op termijn misschien in Milaan een afzonderlijk promotiekantoor op poten te zetten. Van zodra we ons buiten Europa begeven, heb ik de indruk dat er nog een beetje pleinvrees bestaat.

Ik geloof dat we vandaag in de eerste plaats nood hebben aan een omvangrijker en beter gespreid net van diplomatieke vertegenwoordigers, gemeenschapsattachés dus. Er is ook een belangrijke Vlaamse aanwezigheid in Zuid-Afrika. Als de regering eraan denkt ergens een nieuw Vlaams Huis te openen, is Zuid-Afrika zeker een van de plaat-

sen die het eerst onder de aandacht moet komen.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, in de geest van de vraag die ik vorige week heb gesteld naar aanleiding van de kunsttentoonstelling in New York en de aanwezigheid en promotie van Vlaanderen en de Vlaamse cultuur in het buitenland, sluit ik me aan bij de vraag van de heer Loones. New York heeft vooral met de toeristische impact te maken en de ruilmogelijkheden om Vlaanderen op de kaart te zetten, Zuid-Afrika zal veeleer te maken hebben met het culturele vlak. Als het zover komt, moeten we ook aan ontwikkelingssamenwerking denken.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik verwijs naar mijn beleidsnota waarin ik stel dat het de bedoeling is om het bestaande netwerk te optimaliseren van zodra de budgettaire mogelijkheden er zijn. Ik heb tijdens de bespreking van de beleidsnota gewezen op het afnemend bedrag voor Buitenlands Beleid gedurende de voorbije 5 jaar en de beperkingen die dat met zich meebrengt.

Ik heb in mijn beleidsnota gesproken over de verdieping van het bestaande netwerk. Vooral in het buurlandenbeleid moeten we gaan naar een versterking van de vertegenwoordigingen. In tweede instantie moeten we denken aan een uitbreiding van het netwerk op andere plaatsen. Gelet op de beperking moeten we hoe dan ook prioriteiten bepalen. Het is wachten tot er betere tijden zijn want koken kost geld, zeker in deze aangelegenheid.

Het feit dat we één beleidsdomein maken van Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel, Internationale Samenwerking en Toerisme is een opportuniteit die mogelijkheden creëert om in synergie te treden in het buitenland. Dit is heel belangrijk. Ik denk aan de synergie tussen Toerisme en Buitenlandse Handel. Gisteren hebben we het advies gekregen van het sectorcomité van de SERV over het buitenlands toeristisch beleid waarin sterk de nadruk wordt gelegd op de noodzaak aan buitenlandpromotie en waarin de vraag werd gesteld om in de toekomst samen te werken met het FIT. Toerisme is immers een groeiende industriële sector

Bourgeois

waar mogelijkheden worden geboden.

Buiten Europa is zuidelijk Afrika een prioriteit van het Vlaams buitenlands beleid. Naast de bilaterale prioritaire positie van Zuid-Afrika investeren we zowel in Zuid-Afrika als in Mozambique fors met de kredieten voor ontwikkelingssamenwerking. De projectenportfolio is dermate groot dat het wenselijk is dat de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in zuidelijk Afrika een beroep kan doen op een specifieke Vlaamse ontwikkelingsattaché. Het zou geen luxe zijn om hier een versterking te hebben.

Op dit ogenblik bestaan geïntegreerde, buiten de ambassade gehuisveste, Vlaamse vertegenwoordigingen in Den Haag, Londen, Parijs, Wenen en Pretoria. Ik heb recent aangegeven dat ik wil onderzoeken of we in New York via een PPS-constructie een nieuw Vlaams Huis kunnen oprichten in samenwerking met het Vlaamse bedrijfsleven. De eerste reacties uit het bedrijfsleven hierop zijn zeer enthousiast. Ik hoop dat we hier werk van kunnen maken. Dit huis zou diverse functies kunnen hebben waarin in de mogelijkheid kan worden voorzien om bepaalde kleine discussiefora, ontmoetingen, tentoonstellingen en recepties te organiseren en om contactruimte te creëren, ook voor het bedrijfsleven. Ik hoop dat we erin slagen hier een model uit te werken. Ik heb de administratie gevraagd daaromtrent een nota voor te bereiden met de verschillende opties en mogelijkheden. New York is uiteraard een zeer dure stad zodat we te maken hebben met een budgettair aandachtspunt.

Verder ben ik van oordeel dat veel aandacht moet gaan naar de valorisering van de reeds zeer nadrukkelijke Vlaamse aanwezigheid in Centraal- en Oost-Europa. Die aanwezigheid heeft zich de afgelopen jaren gemanifesteerd doordat Vlaanderen met acht van de tien nieuwe lidstaten, plus Roemenië en Bulgarije, een algemeen, bilateraal samenwerkingsverdrag heeft gesloten en in financiële en operationele zin door de verwezenlijking van meer dan 600 projecten sinds 1992, die worden gefinancierd door het Programma Centraal- en Oost-Europa. Volgens mij komt het er nu op aan om de Vlaamse aanwezigheid te bestendigen en te verankeren en de relaties met deze landen in het kader van het beleid van de Europese Unie aan te halen. Een sterkere diplomatieke vertegenwoordiging is

daarvoor nodig. Op dit ogenblik bestrijkt onze vertegenwoordiging in Wenen enkel Hongarije en de Tsjechische Republiek. Ik wil nagaan of we niet kunnen overgaan tot bijkomende Vlaamse vertegenwoordigingen in Centraal-Europa.

Gelet op de grote budgettaire impact van ook deze projecten, zal ik mijn administratie vragen dit zeer grondig voor te bereiden en me sterk onderbouwde adviezen te bezorgen. Of deze plannen kunnen worden gerealiseerd, hangt echter zeer duidelijk af van de financiële middelen die de Vlaamse Regering de komende jaren voor het buitenlands beleid zal kunnen vrijmaken.

Ik kom tot het antwoord op de derde vraag van de heer Loones naar een overzicht van de kostprijs van de aankoop en de inrichting van de Vlaamse vertegenwoordigingen. Op drie plaatsen zijn we eigenaar, namelijk in Parijs, Den Haag en Londen, en op de andere twee plaatsen huren we. De aankoopprijs in Den Haag bedroeg 1.349.996 euro. De totale kost voor het meubilair bedroeg daar 76.783 euro. Het aandeel van de administratie Buitenlands Beleid daarin bedroeg 28.710 euro. Het aandeel in de informatica bedroeg 11.666 euro. In Parijs bedroeg de aankoopsom 4.851.019 euro. Het meubilair kostte in totaal 102.169 euro. Ons aandeel daarin bedroeg 30.209 euro. Over het aandeel in de informatica heb ik momenteel geen gegevens. In Londen bedroeg de aankoopprijs 4.572.566 euro. De totale kost voor het meubilair was 40.039 euro. Het aandeel van aBB daarin bedroeg 24.415 euro, het informatica-aandeel 9.707 euro. In Wenen en in Pretoria huren we. In Wenen bedroeg de huurprijs in 2004 110.096 euro. Het meubilair kostte 94.011 euro. Ons aandeel daarin bedroeg 32.228 euro, het informatica-aandeel 5.957 euro. In Pretoria bedroeg de huurprijs voor 2004 23.217 euro. Ik heb geen gegevens over de kostprijs van het meubilair en over ons aandeel en het informatica-aandeel.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik ben bezig met het statuut van onze vertegenwoordigers. Ik heb daarover gepraat met de federale minister van Buitenlandse Zaken en erop aangedrongen daar werk van te maken. Op dit moment hebben onze mensen immers het allerlaagste diplomatieke niveau. Hij zal zijn administratie opdragen daar een advies over te formuleren.

Mijnheer Verstreken, het is niet alleen een principkwestie, het is ook een zaak van centen. Ik heb al verwezen naar de verstrengeling in Tokio en New

Bourgeois

York. In New York kan dat pas als we er zelf materieel in slagen een nieuw huis te openen waarin de vertegenwoordiging van buitenland, FIT, landbouw en toerisme kan worden ondergebracht. We halen daar voordeel uit. De inspanningen worden immers gedeeld met Wallonië, terwijl Vlaanderen de grootste return krijgt. Als we die overgang maken, moeten we de toegangspoorten behouden zodat we geen nadeel creëren voor onze Vlaamse toeristische sector. Ik zal opdracht geven om daar grondig werk van te maken zodat de geleverde inspanningen maximaal kunnen worden omgezet in resultaten. Voorlopig zitten we nog verdeeld en vallen we onder de Belgische koepel. Zo zit onze diplomatieke vertegenwoordiger in Washington. Het is de bedoeling om een Vlaams Huis op te richten en ervoor te zorgen dat de toeristische sector in Vlaanderen geen nadeel ondervindt.

Wat Zuid-Afrika en Mozambique betreft, moet er zo snel mogelijk versterking komen met het oog op de ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, het is een goede zaak als beloftes worden nagekomen. Het nadeel is natuurlijk dat er dan ook minder beloftes worden gemaakt.

Ik begrijp dat u bent gebonden aan de budgettaire implicaties. Dit onderwerp van de fysieke vertegenwoordiging in het buitenland zal nog regelmatig aan de orde zijn. Ik hoop dat we op het einde van deze regeerperiode sterker aanwezig zullen zijn in Zuid-Afrika, maar ik heb er begrip voor dat de wereld nog veel groter is dan Zuid-Afrika en dat uw aandacht ook uitgaat naar andere prioritaire gebieden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het afgelaste bezoek van de Dalai Lama aan ons land

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het afgelaste bezoek van de Dalai Lama aan ons land.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in juni zou de Dalai Lama naar ons land komen. De Dalai Lama is de spirituele leider voor miljoenen boeddhisten overal ter wereld, maar is ook het verbannen staatshoofd van het nog steeds door China bezette Tibet. De Dalai Lama is de verpersoonlijking van geweldloosheid. In die zin vormt hij wereldwijd een inspiratiebron voor vele mensen, ook voor niet-boeddhisten.

Groot was dan ook de verbazing toen federaal minister De Gucht aankondigde dat de Dalai Lama zijn lang geplande bezoek aan ons land zagezegd had afgezegd. Volgens de minister gebeurde dat op initiatief van de Dalai Lama zelf die de betrekkingen tussen ons land en China niet wil vertroebelen. Op zich ligt het inderdaad in de aard van de Dalai Lama om zichzelf volledig weg te cijferen indien zijn aanwezigheid zou kunnen leiden tot een controverse of een conflict. Dat maakt deel uit van zijn radicaal pacifistische ingesteldheid.

Die beslissing is echter niet de beslissing van de Dalai Lama, maar is er gekomen op verzoek van ons land. Blijkbaar zwicht onze regering voor de druk van Peking. Het regime in Peking acht het immers niet opportuun dat de Dalai Lama ons land bezoekt op het ogenblik dat onze koning een bezoek brengt aan China. Ethische principes en respect voor de mensenrechten moeten het blijkbaar afleggen tegen economisch winstbejag. Eenzelfde staaltje van machiavellisme maakten we enkele maanden geleden mee toen de federale regering onder druk van Moskou weigerde om een inreisvisum te verstrekken aan de Russische soldatenmoeders toen die op uitnodiging van Pax Christi in ons land een gesprek wilden aanknopen met een verbannen Tsjetsjeense leider.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de

Na het bloedig neerslaan van het studentenverzet

Glorieux

op het Plein van de Hemelse Vrede werden heel wat sancties aangekondigd en embargo's opgelegd aan China. Nu echter, nog niet zoveel jaren later, primeert opnieuw de economische opportuniteit die men ziet in China. Terwijl een internationaal oorlogsmisdadiger – president Bush – met de grootste egerds wordt ontvangen in dit land, wordt aan een Nobelprijswinnaar voor de vrede de toegang tot ons land ontzegd.

Mijnheer de minister, ik heb u vorige week nog gecompimenteerd met uw beleidsnota Buitenlands Beleid omdat deze nota duidelijk vermeldt dat Vlaanderen zich in zijn internationaal optreden laat leiden door universele basiswaarden en mensenrechten. Mijnheer de minister, in welke mate doorkruisen de demarches van federaal minister De Gucht de visie van de Vlaamse Regering op het buitenlands beleid? Bent u het ermee eens dat economische principes en handelsrelaties ondergeschikt moeten blijven aan respect voor mensenrechten? Ik vind het nogal beangstigend dat ook minister Moerman, die lid is van de Vlaamse Regering, wild wordt van de opportuniteiten die China ons biedt.

Mijnheer de minister, bent u het ermee eens dat vanuit Vlaanderen geen wapens of voor militair gebruik dienstig materiaal aan China mag worden geleverd, ook als de EU omwille van economische opportuniteiten het lopende wapenembargo zal opheffen? Het is jammer dat dit niet uw bevoegdheid is. De afweging van het al dan niet leveren van wapens moet gebeuren vanuit een visie op het buitenlandbeleid en niet vanuit toevallige economische opportuniteiten voor een aantal bedrijven. Niettemin moet er een eenduidig buitenlands beleid worden gevoerd. Het is dan ook uw taak om er bij uw collega's op aan te sturen dat ze zich scharen achter de buitenlandsbeleidvisie die in uw beleidsnota is opgenomen.

Tot slot, mijnheer de minister, bent u eventueel bereid om de Dalai Lama namens de Vlaamse Regering alsnog uit te nodigen om in Vlaanderen op bezoek te komen? Indien de Vlaamse Regering dat zou doen, is het nog steeds de federale regering die moet zorgen voor het inreisvisum. Ik denk echter dat minister De Gucht niet makkelijk een inreisvisum kan weigeren aan een gast die officieel door de Vlaamse Regering is uitgenodigd. Vlaanderen

kan hier een voorbeeldfunctie vervullen en de specifieke visie op mensenrechten en basiswaarden die is opgenomen in de beleidsnota vormgeven.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Er zou nu toch een akkoord zijn tussen de organisatoren van het bezoek van de Dalai Lama en de federale regering om de Dalai Lama uit te nodigen in het najaar.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Glorieux; behalve voor wat de uitlatingen aan het adres van president Bush betreft. President Bush is immers democratisch verkozen.

Ik wil even opmerken dat Groen! warm en koud tegelijk blaast. Als het om acties gaat, dan beperkt Groen! zich tot een boycot van Amerikaanse producten, meer bepaald McDonalds, naar aanleiding van het bezoek van Bush aan Brussel. Acties blijven echter uit indien het gaat over linkse regimes die steeds weer op vraag van dezelfde linkse organisaties in België en Vlaanderen worden uitgenodigd.

Wat het ethische aspect van het handeldrijven betreft, heb ik al meermaals vragen gesteld in de commissie voor Economie en in de commissie voor Buitenlands Beleid. Ik werd daar telkens op teruggefloten. Groen! en sp.a-spirit sloten zich daar ook nooit bij aan. Ik ben dan ook enigszins verrast door deze vraag.

Mijnheer de minister, ik ben het ermee eens dat dit ethische aspect moet worden doorgetrokken in uw beleid.

Ik sluit me ook aan bij de vraag van de heer Glorieux voor wat het uitnodigen van de Dalai Lama namens de Vlaamse Regering betreft. Mijnheer de minister, in hoeverre erkent Vlaanderen Tibet nog steeds als staat? Als dat zo is, lijkt het me aangewezen het Tibetaanse staatshoofd hier te ontvangen en u niet onder druk te laten zetten door een andere soevereine staat.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik wil de zaken niet zo cru uitdrukken als de heer Glorieux. Ik denk dat diplomatie hier een sleutelwoord is. Het spreekt

Verstreken

voor zich dat ik ook verrast was toen ik hoorde dat de Dalai Lama hier op dat bepaald ogenblik niet welkom is, maar wel op een ander moment. Ik vraag me ook af wat de echte reden is van de annulatie.

Het lijkt me inderdaad interessant om de Dalai Lama namens de Vlaamse Regering uit te nodigen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Glorieux, ik dank u voor uw uitdrukkelijk pleidooi voor een eigen Vlaams buitenlands beleid. Ik hoop dat Groen! even consequent zal pleiten voor een eigen Vlaams beleid voor ontwikkelingssamenwerking, in uitvoering van het Lambermontakkoord.

Het voeren van een buitenlands beleid vergt een voortdurende afweging van belangen en van beginselen. Tot die belangen behoren vanzelfsprekend ook de economische belangen, de creatie van jobs en welvaart voor onze inwoners die op hun beurt financiële ruimte creëren om een welzijnsbeleid te financieren en te investeren in een solidaire samenleving. Tot de beginselen behoren de basisprincipes en de fundamentele waarden die het beleid moeten schragen. Het gaat om het streven naar vrede, democratie, respect voor internationale rechtsregels en de naleving van de mensenrechten, enzovoort.

Deze fundamentele waarden staan hoog genoteerd in de missie van het Vlaams buitenlands beleid. De Vlaamse Regering legt in haar buitenlands beleid een grote gevoeligheid aan de dag voor de problematiek van de mensenrechten.

De afweging tussen belangen en beginselen is niet altijd eenvoudig. Het geval-China illustreert dat heel treffend. China is het beloofde land inzake economische kansen maar handhaaft ook de bezetting van Tibet. De moeilijke zoektocht naar een evenwicht raakt een aantal belangrijke en fundamentele vragen die vaak hebben geleid tot lange debatten.

De vraag die we ons moeten stellen, is hoe Vlaanderen in alle bescheidenheid het respect voor vrijheid, democratie en mensenrechten kan bevorde-

ren. Dit lijkt me een heel belangrijk debat. Ik denk dan aan officiële contacten waarbij wordt gewezen op het naleven van de mensenrechten en aan economische en andere contacten die kunnen bijdragen tot de ontwikkeling van de vrijhandel en tot het respect voor de mensenrechten.

Binnen de Europese raad van ministers wordt op dit moment de discussie gevoerd over de opheffing van het embargo tegen China. De Europese gedragscode werd verder aangepast, en de Europese Unie heeft een toolbox uitgewerkt die het mogelijk maakt een overgangperiode van grotere alertheid in te lassen, met het oog op de eventuele opheffing van het embargo.

Na een eventuele opheffing van het embargo tegen China, moet Vlaanderen de Belgische wetgeving inzake de export van wapens en militair materieel correct toepassen. Deze wetgeving heeft de criteria van de Europese gedragscode inzake wapenexport overgenomen.

Mijnheer Glorieux, wapenexport behoort tot de bevoegdheid van minister Moerman, dus ik moet u vragen u tot haar te richten. Het is niet omdat het gaat om een minister die bevoegd is voor Economie dat er minder garantie is op naleving van de wet. Ik verwijs naar het federale buitenlandse beleid waarvoor Groen! mee verantwoordelijk was, en waarbij de minister van Buitenlandse Zaken niet de minister van Economie was, maar er toch wapens werden geleverd aan Nepal. Dat is dus geen garantie voor de goede naleving van de wetten.

Mijn kabinet heeft contact opgenomen met de vzw Tibetaans Instituut. Op 15 februari 2005 bracht de heer Goetghebeur een bezoek aan mijn kabinet. De heer Goetghebeur is voorzitter van de Boeddhistische Unie in België en ik denk ook voorzitter van het Tibetaans Instituut vzw. We hebben ook telefonisch contact opgenomen met de woordvoerder van de Dalai Lama die in Londen verbleef, en daardoor niet kon ontvangen worden op het kabinet. Er zou een nieuw bezoek gepland worden in 2006. Volgens de heer Sintobin zou dit ondertussen verschoven zijn naar het najaar van 2005, maar dat kan ik niet bevestigen.

Het is duidelijk dat de organisator en de Dalai Lama op geen enkele manier olie op het vuur willen gooien. Mijnheer Glorieux, zoals u zei, stelt de Dalai Lama zich terughoudend op, want hij is een man van de vrede die geen provocatie wil. Hij wil

Bourgeois

op dit ogenblik geen bezoek forceren, tegen de afwijzing in.

Er werd mij meegedeeld dat het bezoek pas volgend jaar zal plaatsvinden. We gaan ervan uit dat er dan geen moeilijkheden meer zullen opduiken voor het afleveren van het visum. Ik zal een brief sturen naar de federale minister van Buitenlandse Zaken, met het verzoek het bezoek van de Dalai Lama vlot te laten verlopen en tijdig een visum af te leveren.

Indien de Dalai Lama dat wenst, zal ik hem heel graag ontvangen, met groot respect voor zijn spiritueel leiderschap.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de minister, ik maak uit uw antwoord op – ook al hebt u dat niet met zoveel woorden gezegd – dat u de Dalai Lama niet zult uitnodigen.

U hebt een aantal redenen gegeven die hout snijden. Ik denk dat de situatie op dit moment zodanig verzeekt is dat de Dalai Lama op eigen initiatief beslist heeft geen olie op het vuur te willen gooien.

Het is belangrijk dat we niet in zijn plaats denken, maar hem de vraag stellen, om hem op die manier duidelijk te maken dat hij wel welkom is in ons land. We kunnen ten minste de Dalai Lama uitnodigen in een andere periode en ervoor zorgen dat het op een degelijke manier georganiseerd wordt, zonder dat stokken in de wielen worden gestoken door een of andere bijkomstigheid waardoor het bezoek ongewenst wordt.

Mijnheer de minister, ik juich uw initiatief toe om een brief te sturen naar minister De Gucht. Ik wil vragen dat u eraan toevoegt dat u uw ongenoegen uit over de gang van zaken, en niet louter uw medewerking toezegt aan een eventueel toekomstig bezoek.

Mijnheer de minister, u hebt ook gezegd dat in de politiek constant een afweging tussen belangen en beginselen moet gebeuren, en dat dat niet altijd eenvoudig is. Dat klopt, maar op sommige beginselen mogen we niet teveel afpingelen, want we weten wel waar we beginnen, maar niet waar we eindigen. Om dit te voorkomen is het beter een aantal

fundamentele universele basiswaarden in stand te houden in ons buitenlands en binnenlands beleid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het nieuwe logo van Toerisme Vlaanderen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verstreken tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het nieuwe logo van Toerisme Vlaanderen.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, op woensdag 26 januari 2005 stelde Toerisme Vlaanderen in Brussel de brochure van Vlaanderen Vakantieland 2005 voor. Ik was zelf aanwezig, en de brochure zag er degelijk uit: ze is goed samengesteld en ze oogt goed. Op de persvoorstelling werd eveneens het nieuwe logo van Toerisme Vlaanderen voorgesteld dat reeds op de brochure van Vlaanderen Vakantieland staat.

Het logo bestaat uit een fuchsia vierkant met in het wit een gestileerde letter. Op het eerste gezicht had ik niet door waarover het ging, maar gelukkig werd uitleg verschaft. In de letter moet de letter 'v' van Vlaanderen staan, de 'f' van Flanders en ook de 'l' komt erin voor.

Het logo moet van toeristisch Vlaanderen een sterk merk maken, en zal gebruikt worden voor promotie, erkenning en labeling van het aanbod, voor de bestemming Vlaanderen en voor het agentschap Toerisme Vlaanderen.

Het is een mooi initiatief, maar ik heb wel enkele bedenkingen bij het nieuwe logo. Bij het zien van het logo dacht ik eerst dat het ging om Canvas. Huisstijl is belangrijk voor het imago van het bedrijf, maar bij het zien van het logo van Toerisme Vlaanderen moet meteen de link worden gelegd met toerisme en met Vlaanderen. Dat ontbrak enigszins. De woorden toerisme en Vlaanderen zag ik er niet in staan, tenzij het de bedoeling is dat

Verstreken

Toerisme Vlaanderen telkens onder het logo wordt vermeld.

Mijnheer de minister, vindt u de nieuwe huisstijl van Toerisme Vlaanderen geslaagd? Hoeveel heeft de nieuwe huisstijl gekost? Werd het logo ontwikkeld door een reclamebureau of werd een wedstrijd uitgeschreven?

Zal het logo gebruikt worden op briefpapier, enveloppen, naamkaartjes, enzovoort? Is het de bedoeling dat het logo her en der opduikt in de toeristische huizen?

Werd het logo ter kennisgeving voorgelegd aan uw kabinet?

Waar en hoe zal het logo worden gebruikt? Zal het enkel in Vlaanderen of ook in het buitenland worden gebruikt? Zijn er reeds brochures van Vlaanderen Vakantieland verspreid in het buitenland?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, het was waarschijnlijk niet de bedoeling van de heer Verstreken om het logo van Toerisme Vlaanderen te vergelijken met het logo van Canvas. Ik herinner me dat bij de voorstelling van het logo van het Vlaams Belang ook werd verwezen naar het logo van Canvas.

Ik sluit me aan bij de vragen van de heer Verstreken, maar ik wil ook een bijkomende vraag stellen die niet over het logo gaat.

Een tijdje geleden las ik in de krant dat mensen die het telefoonnummer van Toerisme Vlaanderen belten 'welkom bij Toerisme België' te horen krijgen. Dit probleem zou enkele weken geleden worden opgelost. Ook de woordvoerder van de minister was hiervan geschrokken.

Ik heb gisteren nog eens gebeld naar Toerisme Vlaanderen en kreeg nog altijd te horen 'welkom bij Toerisme België'. Mijnheer de minister, wanneer wordt dit gecorrigeerd? Of zie ik het verkeerd?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter,

ik wil eerst ingaan op de specifieke vraag van de heer Sintobin.

Mijnheer Sintobin, het verhaal klopt niet. Het hoofd van het agentschap Toerisme Vlaanderen heeft tevergeefs gebeld naar de krant in kwestie om dit mee te delen. De krant heeft niet het nummer van het agentschap gebeld, maar het nummer van het gelijkvloers, waar er een gemeenschappelijke dienst met de Franstalige Gemeenschap is. Als het agentschap Toerisme Vlaanderen wordt gebeld, wordt het correcte antwoord gegeven.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, misschien heb ik het verkeerd gezien, want ik ben geen computerspecialist, maar ik heb het nummer gevonden op de webstek van Toerisme Vlaanderen. Op dat nummer hoor ik de verwelkoming 'welkom bij Toerisme België'.

Minister Geert Bourgeois: Er is mij verzekerd dat het niet klopt. Ik heb zelf het nummer niet gebeld, aangezien onmiddellijk het bericht kwam dat het ging om foutieve informatie. Ik wil het wel nog eens nakijken.

Mijnheer Verstreken, ik dank u voor de grondige beschrijving van het nieuwe logo. Ik zou het niet beter kunnen. Ik ben blij dat u verwijst naar een logo dat refereert aan de meerwaardezoekers. Ik denk dat het voor Toerisme inderdaad de bedoeling is de meerwaardezoekers te vinden.

Het gaat om een logo zoals u het hebt beschreven, maar het is meer dan een fuchsia vierkant met daarin de in het wit gestileerde letter met daarin zowel de 'v' van Vlaanderen als de 'f' van Flanders.

Op de brochures komen afwisselend onderschriften bij het logo. Op de brochure Flämische Kuste staat Flandern eronder, op Find it in Flanders staat Flanders vermeld, op de Parijse brochure La Flandre, pays des irréguliers staat Flandre onder het logo en op de brochure Vlaanderen Vakantieland staat Vlaanderen Vakantieland onder het logo. Het is dus duidelijk de bedoeling wisselende onderschriften aan te brengen bij het logo.

Het nieuwe logo en de aangepaste huisstijl van Toerisme Vlaanderen zijn het resultaat van een professioneel ontwikkelingsproces. Daarbij is de grafische uitwerking slechts de laatste stap, met

bourgeois

name de visualisering van vooraf uitgediepte keuzes inzake communicatiestrategie.

Het nieuwe logo van Toerisme Vlaanderen voldoet zowel aan de vooropgestelde communicatiestrategische keuzes als aan de grafisch-technische vereisten. Voor het overige: de gustibus et coloribus non disputandum est.

De ontwikkeling van het nieuwe logo zal in totaal 54.000 euro kosten, BTW inclusief. Dit slaat op het geheel: van de voorstudies en de begeleiding van het strategisch traject, tot en met de goedgekeurde grondvorm van het logo. Het omvat dus ook: de ontwikkeling en uitwerking van alle logo-varianten en van een modulair huisstijlboek met alle noodzakelijke technische voorschriften voor het gebruik van het logo in verschillende situaties; de professionele begeleiding van de implementatie, dat betekent het aansturen en waar nodig bijsturen van de toepassingen die in de eerste fase worden geproduceerd, inclusief eventuele aanvullingen in het huisstijlboek die nodig blijken.

Wat de implementatie zelf betreft, wil ik erop wijzen dat er sprake is van minimale kosten. Van bij het begin opteerde Toerisme Vlaanderen ervoor het logo op een spaarzame manier in te voeren. Het werd in gebruik genomen bij het begin van een nieuw werkjaar, synchroon met de uitgave van nieuwe brochures en de start van nieuwe reclamecampagnes voor de bestemming Vlaanderen.

Voor het administratief drukwerk werd gewerkt naar een minimum aan overtalig stockmateriaal. Moeilijk te vervangen uitingen met oude logo's, zoals wegwijzerbordjes of vergunningspanelen, zullen slechts geleidelijk worden vervangen. Noch in het binnenland, noch in het buitenland werden speciale initiatieven genomen om het logo te lanceren.

Mijnheer Verstreken, ik denk dat u het met mij eens bent dat het oude logo met het boompje en het huisje een beetje oubollig en dus aan vervanging toe was, want het kon nog moeilijk een eigentijds logo worden genoemd.

Het werk aan het huidige logo ging van start in februari 2003. Dat gebeurde volledig in overleg en in nauwe samenwerking met de toenmalige minis-

ter van Toerisme. De fase van het onderzoek en de eerste ontwerpen liep tot in de herfst van 2003. Ik verwijs naar de beleidsbrief van toenmalig minister Landuyt, waarin de prioriteiten voor 2003 en 2004 staan: 'Het huidige productlogo Toerisme Vlaanderen voldoet niet langer. Bedoeling is een productlogo te ontwikkelen, gericht naar de klant, dat mee het beeld van Vlaanderen zal bepalen in binnen- en buitenland. In 2004 wordt het reeds opgestarte proces afgerond en geïmplementeerd.'

Op 13 februari 2004 werd het nieuwe logo gepresenteerd aan de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen, waar het enthousiast werd onthaald. Van een lancering in de lente van 2004 werd afgezien omdat nog een aantal toepassingsaspecten uitgeklaard moesten worden en om niet terecht te komen in de verkiezingscampagne. Ook omwille van spaarzaamheidsredenen werd de lanceerperiode verschoven naar begin 2005.

Alle drukwerk-aanpassingen werden uiteraard veel vroeger aangevat. In de lente van 2004 werd het logo ter beschikking gesteld van reclame- en ontwerp bureaus die de werking en de communicatiedragers voor 2005 voorbereidden. Bij mijn aantreden heeft Toerisme Vlaanderen me op de hoogte gebracht dat het nieuwe logo in aantocht was.

Momenteel wordt het logo gebruikt als een toeristisch kwaliteitsmerk dat staat voor de toeristische bestemming Vlaanderen, een generiek kwaliteitslabel en het agentschap Toerisme Vlaanderen.

Bijna alle administratief en promotioneel materiaal van Toerisme Vlaanderen draagt ondertussen het nieuwe logo, dus ook de brochures die in het buitenland worden verspreid. Deze brochures, en voor de binnenlandse markt en de buurlanden de bijhorende reclamecampagnes, zijn ontworpen in de zomer van 2004 en gingen in productie vanaf september 2004.

Op deze timing zit weinig elasticiteit. Het begin van het jaar is traditioneel het meest intensieve moment om toeristen te werven. Vlaanderen moet op dat moment het nodige promotiemateriaal ter beschikking hebben. Tal van campagnes lopen in een samenwerkingsverband met andere bestuursniveaus, met toeristische aanbieders of met belangrijke internationale toeristische intermediairen. Toerisme Vlaanderen moet zijn contracten op dat vlak honoreren. De productie en distributie

bourgeois

van al het materiaal zijn bovendien een complex en tijdsintensief gebeuren.

Ik wil er nog iets aan toevoegen over mijn plannen met betrekking tot de corporate identity voor de internationale communicatie van de Vlaamse overheid. Het is duidelijk dat de actuele versnippering van logo's, huisstijlen en kernboodschappen van de diverse diensten die internationaal communiceren alleen maar verwarring en onduidelijkheid creëren. Het ontbreekt Vlaanderen aan een herkenbare identiteit in het buitenland. Vanuit communicatie-technisch oogpunt en tevens vanuit een financieel-economische ratio is het onzinnig dat Vlaanderen bij zijn externe communicatie in het buitenland zou blijven optreden met meerdere logo's en diverse huisstijlen. Er is dus nood aan afstemming en de ontwikkeling van een eenvormige visuele corporate identity, net zoals er nood is aan het communiceren via uniforme kernboodschappen. In november 2004 heeft de Vlaamse Regering de afstemming en de coördinatie van een geïntegreerd en gecoördineerd corporate communicatiemodel voor alle internationale communicatie van de Vlaamse overheid principieel goedgekeurd. Als Vlaams minister bevoegd voor het buitenlands beleid heb ik de coördinerende taak gekregen om concrete acties uit te werken.

Het eerste overleg is enkele weken geleden al van start gegaan. In de eerste plaats gaat het om de specifiek op het buitenland gerichte Vlaamse diensten, zoals de administratie Buitenlands Beleid, Toerisme Vlaanderen, FIT en de VLAM. Het is evenwel de bedoeling de diensten en de administraties, die Vlaanderen veeleer occasioneel internationaal promoten, onder meer door middel van het organiseren van grote evenementen, ook hierbij te betrekken. Het gaat hier vooral om diensten die zich situeren op de beleidsdomeinen Cultuur, Wetenschap en Innovatie, Onderwijs en Economie. De werkgroep zal alle andere departementen en diensten een platform bieden om hun eigen, op specifieke doelgroepen gerichte internationale communicatie-initiatieven voort uit te bouwen. De toeristische communicatie zal, met andere woorden, in het geheel van onze identiteitspromotie in het buitenland worden ingepast. In het binnenland zal het nieuwe logo van Toerisme Vlaanderen natuurlijk zonder meer worden gebruikt.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het oude logo was aan vernieuwing toe. Het was immers vrij oubollig geworden. Zoals hij heeft gezegd, is het nieuwe logo een kwaliteitslabel voor meerwaardezoekers.

Met logo's moeten we altijd opletten. Gelukkig zal het nieuwe logo in de toekomst wat tekst meekrijgen. Op die manier krijgt iedereen in het buitenland de kans om te ontdekken waarover het eigenlijk gaat. Dit geldt overigens ook voor de mensen in Vlaanderen.

De corporate identity, een uniforme huisstijl om Vlaamse projecten in het buitenland te promoten, is hoopgevend. Ik kijk hier vol belangstelling naar uit.

Over een aantal andere logo's vernemen we dan weer wat minder. Zo heeft de vorige Vlaamse Regering het logo van de kust voorgesteld. Dit heeft uiteraard ook iets met toerisme te maken. Volgens mij past dit logo niet in de huisstijl.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb hier niet veel aan toe te voegen. De *gustibus et coloribus non est disputandum*. Deze uitspraak geldt ook voor het logo van de kust. Dit logo bestaat eigenlijk uit een afbeelding van onze kustlijn. Sommige mensen vinden dat de herkenbaarheidsfactor ontbreekt. Anderen vinden het een uitstekend logo. Het is zeer moeilijk om hierover een discussie te voeren. In elk geval is het logo van de kust nog niet oud. Het is in het kader van het Kustactieplan 2 ontwikkeld. Ik voel op het ogenblik niet de aandrang om dit logo weer te veranderen. Ik zou me gelukkig prijzen indien we erin zouden slagen om in het buitenland met een enkel logo naar buiten te komen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer

Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over cultuurtoeristische topevenementen

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de invulling van het Kustactieplan

De voorzitter: Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Caron tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over cultuurtoeristische topevenementen, en van de heer Sintobin tot minister Bourgeois, over de invulling van het Kustactieplan.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, de voorbije weken heeft de minister langs verschillende kanalen laten weten dat hij geen financiële middelen kan of wil vrijmaken om het cultureel topevenement Beaufort 2006 te ondersteunen. Op 3 februari 2005 heeft de minister in een interview met de titel 'Cultuur aan de kust is geen must' in De Standaard verklaard dat hij het evenementen-opbod veeleer wil afremmen dan stimuleren. Dit is een legitieme keuze die een minister kan maken. Bovendien is de kust niet het ideale decor voor openluchtkunst. Hierover valt te discussiëren en dat is precies wat ik met deze vraag om uitleg wil uitlokken.

Als verantwoordelijke voor de voorbereidingen van Brugge 2002, een van de meest succesrijke evenementen van de voorbije jaren, heb ik zelf enige ervaring met culturele topevenementen opgedaan. Dit evenement heeft onder meer bewezen dat de impact van het cultuurtoerisme zich niet louter tot het toeristische of het culturele domein beperkt. Er is ook een impact op het vlak van de mobiliteit, de werkgelegenheid en de plaatselijke infrastructuur. Deze vaststelling geldt trouwens ook voor evenementen als Antwerpen '93, Antwerpen Boekenstad of het toekomstige evenement Stad in Vrouwenhanden in Mechelen.

Het kusttoerisme heeft de voorbije twintig jaar geen kwaliteitsinjecties gekregen. De kust heeft niet uitgeblonken in het zoeken naar een kwalitatieve meerwaarde. Tot voor kort had de meerwaardezoeker eigenlijk niets aan onze kust. Dit is een

beetje spijtig. Onze kust kan reeds heel wat troeven uitspelen en zou er nog een aantal andere kunnen ontwikkelen.

Het gaat hier trouwens om een internationaal zichtbare tendens. Ook in Frankrijk, Spanje of Italië krijgt het toerisme een injectie met randgegevens. Deze culturele elementen en toevoegingen moeten niet enkel dagen met slecht weer opvangen. Ze moeten tevens een bijkomende motivatie vormen om daar een vakantie door te brengen.

Kunst en cultuur spelen voor het toerisme een grote rol. Op plaatsen waar veel mensen komen, kan de aanwezigheid van kunst en cultuur de drempel tot kunst en cultuur zelf verlagen. De heer Verstreken, schepen te Oostende, kan dit ongetwijfeld beamen. Theater aan Zee is een goed voorbeeld van de manier waarop mensen op een laagdrempelige manier met kunst en cultuur in aanraking kunnen worden gebracht.

Mijnheer de minister, ik zou u een aantal vragen over uw visie op het cultuurtoerisme willen stellen. Tenslotte zijn bepaalde culturele evenementen aan de kust destijds in het Kustactieplan ingebed. Op een aantal vlakken is een verzakelijke aanpak van de procedures evenwel gewenst. Ik wil me niet voor of tegen uw standpunt uitspreken. Ik wil mijn vragen in alle neutraliteit stellen.

Hoe zult u het budget voor het Kustactieplan, waarin evenementen als Literaal of Uit-BLAZEN aan ZEE zijn ingebed, precies verdelen? Zult u zelf een evenementenbeleid uitbouwen? Zult dit doen in samenwerking met de andere leden van de Vlaamse Regering en voor een geïntegreerde aanpak kiezen? Tijdens de vorige legislatuur hebben een aantal Vlaamse ministers los van elkaar een aantal evenementen opgezet. Dit is toen als een pijnpunt ervaren.

In het reeds aangehaalde interview in De Standaard hebt u op de noodzaak van een langetermijnvisie gewezen. Hoe en wanneer zult u die visie ontwikkelen?

Zal de toekenning van de subsidies op een objectieve regelgeving worden gebaseerd? Zal de jurering door experts gebeuren? In de kunstensector wordt hierbij een afstand tot de politiek bewaard, maar krijgen de politieke verantwoordelijken wel steeds het laatste woord. Welke vorm zal deze regelgeving

Caron

krijgen? Zult u dit door middel van een decreet of door middel van een regeringsbeslissing regelen? Wanneer mogen we ons hieraan verwachten?

Hoe verhouden de stappen die u nog zult zetten zich tot het bestaande toeristische evenementenbeleid. Momenteel kent Toerisme Vlaanderen evenementen zogenaamde sterren toe. Deze sterren moeten ons buitenlandse kantoren in staat stellen om een gerichte promotie te voeren.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats wil ik me bij de bezorgdheid van de heer Caron aansluiten. Hij stelt zijn vragen voornamelijk vanuit een bekommernis om de cultuurtoeristische invulling. Mijn vragen zijn iets algemener van aard.

Wat het project Beaufort 2006 betreft, heeft de heer Caron alvast gelijk. Ik meen me te herinneren dat Beaufort 2003 aan de kust en in de provincieraad over een breed draagvlak beschikte. De vorige minister van Toerisme heeft Beaufort 2003 als een groot succes omschreven. Volgens hem heeft het evenement ongeveer 400.000 bezoekers gelokt en de kuststreek 11 miljoen tot 25 miljoen euro opgebracht.

Wat de uitvoering van het Kustactieplan betreft, wil de huidige minister van Toerisme de accenten elders leggen. Hij mikt vooral op kleinschalige initiatieven die tot een duurzame ontwikkeling van de kust moeten leiden.

Het grootste zomerevenement is Uit-BLAZEN aan ZEE. Dit jaar vindt dit evenement nog plaats. Het dreigt echter de laatste keer te worden. Ondanks het succes van Beaufort 2003, wordt de volgende editie van deze triënnale blijkbaar geschrapt. Ook over Literaal en over het poëzie-evenement van Behoud de Begeerte lijkt het doek te vallen.

De Kustmarathon, die vroeger met de middelen van het Kustactieplan is ondersteund, moet volgens de minister vanuit het beleidsdomein Sport worden georganiseerd. Hierin kunnen we hem bijtreden. Dit onderwerp is tijdens de bespreking van de beleidsnota Sport overigens ter sprake gekomen. Op basis van welomlijnde criteria moet een on-

afhankelijke jury bepalen wat voor die duurzame ontwikkeling van belang is. De eerste consultatieronde met alle betrokkenen is blijkbaar reeds achter de rug.

Mijnheer de minister, kunt u uw beslissing toelichten om bepaalde evenementen niet langer te ondersteunen? Waarop is deze koerswijziging gebaseerd? Hoe zit het met de consultatierondes? Wat zijn de eerste resultaten? Aan welke criteria moet een evenement voldoen om in het kader van het Kustactieplan te worden ondersteund? In welke mate verschillen deze criteria van de criteria die in verband met het Kustactieplan 2 zijn gehanteerd? Hoe zal de onafhankelijke jury worden samengesteld? Is er op dit vlak een verschil met het Kustactieplan 2?

Wat vindt u trouwens van de suggestie van gedeputeerde Petry om de opvolger van Beaufort 2003 in 2008 te laten plaatsvinden?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, ik wil het hier niet over Uit-BLAZEN aan ZEE, Literaal of de Kustmarathon hebben. Hoewel dergelijke projecten op zich positief zijn, moeten we toegeven dat in het verleden een paar fouten zijn gemaakt. Over het financiële aspect kunnen we allicht lang blijven discussiëren. Mijns inziens, moet het mogelijk zijn dit goedkoper aan te pakken zonder kwaliteitsverlies te lijden.

Ik wil het hier eigenlijk over de Beaufort-triënnale hebben. Er zijn zonder meer argumenten om voor het behoud van cultuurtoeristische topevenementen als deze triënnale te pleiten. Het gaat hier om een opwaardering van het openluchtpatrimonium. Het aankopen van beelden aan een gereduceerd tarief kan het imago van de kust als een cultuurlandschap op termijn enkel ten goede komen.

Volgens Westtoer zijn cultuurevenementen een handig middel om de kust op een andere manier te promoten. Nieuwe doelgroepen worden aangeboord en de evenementen laten een inhoudelijke uitdieping van de kustpromotie toe.

Zoals de heer Caron daarnet al heeft gezegd, wil de hedendaagse toerist meer dan zon, zee en strand. Toeristische topevenementen lokken meer dagjestoeristen naar zee. Bovendien versterken ze de intergemeentelijke samenwerking tussen de

Verstreken

kustgemeenten, die er in het verleden niet altijd is geweest. Ze zijn laagdrempelig en ze stimuleren de cultuurparticipatie van mensen voor wie de sociale of de financiële drempel in andere omstandigheden te hoog is. Zoals al eerder is gezegd, valt dit onder de verantwoordelijkheid van de verschillende betrokken ministers.

Ik ben lid van de raad van bestuur van het Beaufort-project. Ik weet dat het financieel niet altijd zo makkelijk is. Binnen de raad van bestuur heb ik gepleit voor een voortzetting van het project. Ik heb hier evenwel aan toegevoegd dat we rekening moeten houden met de middelen van de Vlaamse overheid. Ik heb tevens gepleit voor het zoeken naar een creatieve financiële oplossing en naar sponsoring. Mijns inziens, staan een aantal mensen klaar om dit project te ondersteunen.

Zoals de heer Sintobin daarnet heeft aangehaald, heeft gedeputeerde Petry voorgesteld om het Beaufort-project slechts om de vijf jaar te laten plaatsvinden. Indien mogelijk, zou ik het bij een triënnale houden. Deze opmerking slaat uiteraard enkel op het Beaufort-project. Over de andere projecten wil ik me nu niet uitspreken. Dat zal later allicht aan bod komen in de discussie over het Kustactieplan. Ik had graag het standpunt van de Vlaamse Regering op dit ogenblik gekend.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, ik heb wat moeite met de manier van werken waarbij een vraag wordt gesteld en waarbij de vraagsteller daarop verdwijnt. Uit respect voor de andere vraagstellers zal ik antwoorden. Ik heb het grootste respect voor het parlement en ik probeer altijd te antwoorden. Het is echter wat onwettelijk om een antwoord te geven aan een vraagsteller die niet aanwezig kan blijven. Ik heb er begrip voor dat vergaderingen elkaar overlappen, maar ik vind dit niettemin wat moeilijk.

De heer Johan Verstreken: De heer Caron heeft zich verontschuldigd en ik heb hem beloofd het antwoord straks door te geven.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb er toch moeite mee. Maar er zijn gelijklopende vragen gesteld door andere leden, ik zal dus ook antwoorden. De woorden dat cultuur aan de kust geen must

is, heb ik nooit uitgesproken. Ik denk dat ze zelfs niet afkomstig zijn van de journalist die mij heeft geïnterviewd. De eindredactie staat in voor de titels. Ik kan me best inbeelden dat de eindredacteur de gelegenheid zag om een goede rijmelarij neer te zetten en een titel heeft gemaakt die echter niet beantwoordt aan wat ik heb gezegd. Mijnheer Verstreken, ik heb ook nooit gezegd dat ik geen geld over heb voor Beaufort, ik heb iets veel genuanceerder gezegd.

De eerste vraag gaat over het budget. Alleen al als gevolg van de budgettaire ruimte die mij ter beschikking staat voor het realiseren van een derde Kustactieplan, namelijk een beleidskrediet van 2.022.000 euro voor 2005, heb ik beperkingen en moeten er keuzes worden gemaakt. Ik wilde al dat er keuzes zouden worden gemaakt in het licht van duurzaamheid en van investeringen die de kust op lange en middellange termijn ten goede komen, maar de budgettaire beperkingen nopen mij daar nog meer toe.

Komt daarbij dat het voorbije Kustactieplan een evaluatie verdient. Er worden over bepaalde evenementen cijfers gegeven, maar er zijn evenzeer anderen die die cijfers betwisten. Het is uiterst moeilijk om daaraan gevolgtrekkingen vast te knopen. In deze zijn meten en weten soms wensdromen die niet altijd gerealiseerd worden.

Ik verwijs naar de opdracht die het Vlaams Parlement me vorige week nog meegaf bij de plenaire bespreking van mijn beleidsnota Toerisme 2004-2009. Ik citeer even punt 7 van de vragen aan de Vlaamse Regering: 'Bij de realisatie van het derde Kustactieplan te zorgen voor transparantie en objectivering in de aanwending van de beschikbare middelen in het kader van de verdere herpositionering van onze Vlaamse Kust én vooral ook – opnieuw in breed overleg – met het oog op het versterken van het structureel en duurzaam karakter van de inspanningen van de Vlaamse overheid.' Voor alle mogelijke initiatieven zal er geen geld zijn, mijnheer Sintobin. We zullen keuzes moeten maken in functie van de duurzaamheid en de blijvende ontwikkeling van de kust. In het licht daarvan heb ik een paar uitspraken gedaan, die ik niet terugtrek maar correct wil duiden. Ik kom daarop straks terug.

Over enkele weken leg ik een uitgebreid voorstel van beslissing voor aan de Vlaamse Regering. Dit voorstel bevat zowel een inhoudelijk toetsingska-

Bourgeois

der voor de projecten van het derde Kustactieplan als een uitgebreid voorstel tot bijsturing van de te volgen werkmethode.

Ik verklap geen geheim wanneer ik opmerk dat ik bijzonder veel aandacht hecht aan het versterken van het structurele en duurzame karakter van de inspanningen van de Vlaamse overheid. Ik geef er de voorkeur aan om te focussen op middellange én lange termijn, prioritair werk te maken van coördinatie en integratie van een aantal processen en duidelijk de klemtoon te leggen op de toeristische meerwaarde van de initiatieven.

Ik wil nu niet in detail treden want het plan wordt nog volop uitgewerkt, maar ik wil wel meegeven dat ik niet per definitie negatief sta tegenover het ondersteunen van culturele evenementen. Voor een minister van Toerisme is cultuur echter, net zoals bijvoorbeeld ook natuur of sport, enkel een middel en niet een doel op zich. Het is mijns inziens niet de taak van de minister van Toerisme om zelf vanuit de eigen bevoegdheid en middelen, culturele evenementen te organiseren en deze ook als absolute meerderheidsaandeelhouder, zonder veel betrokkenheid van de overige spelers op het evenementenveld, te financieren.

Sommigen leiden daaruit af dat ik een cultuurbaar zou zijn. Ik laat die appreciatie over aan de mensen. Ik ben een heftig en geregeld cultuurparticipant. Ik doe echter aan toerismebeleid. Ik sluit niet uit dat daar culturele en andere evenementen in gebruikt worden en doe dat liefst in samenwerking met de bevoegde ministers. Het is echter niet mijn taak op zich om culturele evenementen te organiseren zonder dat die in functie staan van het toerisme. Dit moet ik beleidsmatig doen als minister van Toerisme.

Een evenementenbeleid, of het nu gesitueerd is aan de Vlaamse kust dan wel op algemeen Vlaams niveau, is door de aard van de materie en door de budgettaire impact een onderwerp dat deel uitmaakt van verschillende beleidsdomeinen. Willen we inhoudelijk sterke en unieke evenementen organiseren, dan heeft elk evenementenbeleid nood aan een sterke synergie tussen de veelheid van betrokken en participerende beleidsdomeinen. Ik denk hier in de eerste plaats, maar niet uitsluitend, aan Cultuur, Toerisme en internationale uitstraling. Ik ben dus zonder meer duidelijk voorstander van

een geïntegreerd evenementenbeleid. Daarom ook pleitte ik in mijn beleidsnota al voor de opmaak van een meerjarenevenementenprogramma, met inbreng van de verschillende openbare en privé-actoren. Hierbij wil ik als minister van Toerisme, in samenwerking met het agentschap Toerisme Vlaanderen, een belangrijke rol opnemen.

Ik zal in overleg met de minister-president en minister Anciaux het initiatief nemen om een overleg tussen de betrokken kabinetten en administraties op te starten. Zoals reeds gezegd, zullen echter ook andere openbare en privé-partners hierin worden betrokken. Ik verwijs voor wat mijn bevoegdheid betreft naar de diverse openbare partners, namelijk provincie en gemeente, en toeristische privé-partners, met name in relatie tot de kunststeden en onze Vlaamse kust.

We streven naar integere en transparante afspraken voor een overkoepelende objectieve regelgeving. De wijze van toekenning en de vorm van de regelgeving zullen deel uitmaken van het voormelde overleg dat nu loopt. Ik wil komen tot een besluit van de Vlaamse Regering daaromtrent dat objectieve en transparante regels vastlegt zodat er ook controle op kan worden uitgeoefend.

Toerisme Vlaanderen hanteert een welbepaald kader voor zijn participatie aan het evenementenbeleid. Binnen de marketingcommunicatie van 'bestemming Vlaanderen' zijn topevenementen een hefboom voor het bevorderen van het verblijfstoerisme vanuit het buitenland en voor de verbetering en bevestiging van het imago en de bekendheid van 'bestemming Vlaanderen'.

Toerisme Vlaanderen heeft een reeks criteria opgesteld om evenementen te toetsen vooraleer er het label 'toeristisch topevenement' aan te hechten. Ter informatie geef ik even de belangrijkste criteria mee: op het vlak van de inhoud, namelijk onderwerp, concept, initiatiefnemer en blijvende waarde; op het vlak van het internationaal potentieel van een evenement, namelijk publieksbereik, pers- en media-aandacht, kwaliteit van deelnemende kunstenaars, uitvoerders enzovoort; criteria op het praktische vlak, namelijk bekendheid en bereikbaarheid van de locatie, de periode en de al dan niet eenmaligheid; criteria op het zakelijke en organisatorische vlak, namelijk management, organisatiestructuur, financiële basis; op het vlak van de communicatie, namelijk uitstraling, budget,

Bourgeois

communicatieteam; op het vlak van de randvoorwaarden, namelijk de capaciteit qua aantal bezoekers op de locatie en de hotelcapaciteit, voldoende lange looptijd van het evenement, voorbereidings-tijd, kwalitatieve ontsluiting, onthaal en publieks-begeleiding, bereikbaarheid enzovoort; op het vlak van een goede product-marktcombinatie, namelijk de combinatie tussen het evenement en het toeristische macroproduct; op het vlak van het vinden van aansluiting bij de toeristische USP's van de bestemming.

De quotering met sterren en de gehanteerde criteria voor het bepalen van de promotionele ondersteuning door de buitenlandkantoren van Toerisme Vlaanderen zijn dus duidelijk geschreven vanuit een toeristische invalshoek. Ze bepalen wanneer evenementen een toeristische relevantie hebben. Deze toeristische relevantie is binnen de missie van Toerisme Vlaanderen een verplichtend gegeven. In die zin blijven deze criteria voor Toerisme Vlaanderen mee de basis uitmaken van een toeristisch en ook algemeen evenementenbeleid.

Met het antwoord op de vragen van de heer Caron heb ik meteen ook geantwoord op de vragen van de heer Sintobin en de bijkomende vragen van de heer Verstreken.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. We zullen de verdere concrete invulling van het Kustactieplan in deze commissie blijven opvolgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Johan Verstreken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het ontwerp van het 'Phuket-actieplan' en het aanzwengelen van het toerisme in Azië

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verstreken tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het ontwerp van

het 'Phuket-actieplan' en het aanzwengelen van het toerisme in Azië.

De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister, na de tsunamiramp in december 2004 kwamen er tal van solidariteitsacties op gang en werd massaal geld ingezameld om de slachtoffers van de ramp te helpen. Financiële steun is zeker noodzakelijk maar nog belangrijker is hulp op lange termijn om de getroffen gebieden opnieuw op te bouwen. Voor de lokale bevolking betekent de afwezigheid van toeristen dat er geen brood op de plank komt. De plaatselijke bevolking heeft het toerisme nodig om te overleven en de gemeenschap weer op te bouwen.

Een aantal toeristische gebieden als Phuket, Khao Lak, Phi Phi en Krabi, bekend bij de Vlaamse touroperators, staan terug open voor toeristen. De mensen daar zijn afhankelijk van de toeristen die er verblijven en geld spenderen in restaurants, winkels enzovoort.

Ik las in de krant van 1 februari dat vertegenwoordigers van reisorganisaties en ministers van Toerisme uit bijna 40 landen in Phuket bijeen waren om er te brainstormen over een marketingstrategie die de getroffen vakantieoordens in Thailand, Sri Lanka, de Malediven en Indonesië weer aantrekkelijk moet maken voor toeristen. De ontwerp tekst van het Phuket Actieplan voorziet in financiële hulp voor lokale bedrijfsjes en opleidingen voor mensen die door de ramp werkloos werden en reikt ideeën aan voor een internationale marketingcampagne, zoals reclamespots en gratis vliegtickets.

Mijnheer de minister, hebt u weet van dit actieplan? Wat is eventueel uw standpunt hierover? Kan er een samenwerking zijn van ontwikkelings-samenwerking en toerisme?

Ik veronderstel dat u niet hebt deelgenomen aan die bijeenkomst van ministers van Toerisme en reisorganisatoren. Zal de Vlaamse Regering zich verder engageren voor de opvolging van een aantal van die projecten? Wat houdt dit specifieke actieplan in?

Wat is de stand van zaken in de opvolging van de Vlaamse acties in dit verband? Op welke manier wordt samengewerkt met de reissector om het toe-

Verstreken

risme in Azië opnieuw aan te zwingelen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Verstreken, op uw bijkomende vraag over de opvolging van de Vlaamse acties kan ik u geen antwoord geven. Het is nog te vroeg want we zijn nog niet toe aan de evaluatie.

Net als u ben ik ingelicht over het zogenaamde Phuket Actieplan via de media. Via de website van de World Tourism Organisation, de WTO, heb ik dit plan kunnen inzien. In het algemeen kan ik mij bij dit actieplan aansluiten. Ik heb Toerisme Vlaanderen opdracht gegeven te onderzoeken aan welke onderdelen Vlaanderen een efficiënte en gerichte steun kan verlenen.

Ik werd niet uitgenodigd op de genoemde bijeenkomst in Thailand. Afhankelijk van de resultaten van het onderzoek dat mijn diensten zullen uitvoeren, zal ik een voorstel tot een engagement voorleggen aan de Vlaamse Regering. Ik denk ook niet dat het noodzakelijk is om ter plaatse te zijn om een aantal efficiënte initiatieven te nemen. Het Phuket Actieplan is een herstelplan met als hoofddoel de toerisme-industrie in de getroffen landen, met de focus op Sri Lanka, de Malediven, Thailand en Indonesië, zo spoedig mogelijk terug operationeel te maken. In afwachting daarvan bevat het plan maatregelen en voorstellen om de plaatselijke toerismewerkmemers en KMO's te helpen om tot een herstel te komen, om te overleven. Eén van de actiepunten is de realisatie van een systeem om de gevolgen van dergelijke natuurrampen te beperken, dit in samenwerking met de Verenigde Naties.

Het herstelplan is ingedeeld in vijf operationele punten: marketing en communicatie, technische en financiële steun, opleiding en professionele begeleiding, duurzaam herstel en risicomanagement. Hiervoor wordt een oproep gedaan naar de internationale gemeenschap om te helpen bij de uitvoering van het Phuket Actieplan door middel van financiële en materiële giften en het uitlenen van experts.

Er is momenteel nog geen concrete samenwerking met de Vlaamse reisindustrie betreffende dit plan. De reden hiervoor is eenvoudig: de Vereniging van

Vlaamse Reisbureaus, of VVR, en de Association of Belgian Touroperators, of ABTO, werden op deze bijeenkomst in Phuket vertegenwoordigd door hun internationale organisaties, meer bepaald door de voorzitters van de United Federation of Travel Agents Associations, of UFTAA, en van de International Federation of Tour Operators, of IFTO, respectievelijk de heer Nanayakkara uit Sri Lanka en de heer Brackenburry uit Groot-Brittannië.

De VVR en de ABTO hebben nog geen schriftelijk rapport ontvangen van deze voorzitters. Het is momenteel dan ook niet mogelijk om af te spreken hoe er kan worden samengewerkt met de reisindustrie om het toerisme in Azië terug aan te zwingelen.

Het is essentieel voor de reisindustrie dat in de getroffen landen wordt gezorgd voor de nodige infrastructuur, hygiëne en veiligheid vooraleer de reisindustrie opnieuw toeristen stuurt.

Op 10 maart plant de WTO, naar aanleiding van de officiële opening van de International Tourism Exchange-beurs in Berlijn, opnieuw een evaluatievergadering. Ze focust daarbij op de samenwerking met de privé toeristische actoren.

Als minister van Toerisme heb ik onder meer naar aanleiding van de opening van het Internationaal Euregio Vakantiesalon in Hasselt op 21 januari jongstleden, Vlaanderen opgeroepen om de reisplannen naar de door de vloedgolf getroffen gebieden in Zuid-Oost-Azië, niet op te bergen. In mijn openingstoespraak wees ik onder meer op de noodzaak van een snelle hervatting van de toeristische sector, de dagelijkse bron van inkomsten voor tal van modale Zuid-Oost-Aziaten. Om dit engagement van solidariteit verder te verduidelijken bracht ik begin deze maand tijdens een werkbezoek aan het Vakantiesalon 2005 in Brussel een solidariteitsbezoek aan de toeristische infostanden van Thailand, Indonesië en India.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de

heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële steun aan de vluchtelingen in Soedan

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vrancken tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de financiële steun aan de vluchtelingen in Soedan.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, op 14 januari heb ik u een schriftelijke vraag gesteld over genomen of te nemen initiatieven in verband met de etnocide in Soedan. Ik citeer: 'Neemt de minister ook hier de nodige initiatieven om logistieke, humanitaire en financiële hulp te bieden aan deze 800.000 vluchtelingen?' Ik ben bezorgd over de situatie in Soedan. De etnocide duurt nu al langer dan 2 jaar. De geboden hulp staat in schril contrast tot wat we hebben ondernomen voor de slachtoffers van de tsunami.

Uw antwoord luidde als volgt: 'De Vlaamse overheid beschikt over een beperkt budget dat toelaat om acties te ondersteunen die worden opgezet om bijstand te verlenen bij grote rampen, oorlogen, epidemieën, vluchtelingenstromen waaraan de plaatselijke bevolking niet op eigen kracht het hoofd kan bieden. Ik nam reeds op 17 september 2004 het initiatief om noodhulp te bieden aan de getroffen regio in Soedan. Concreet keurde ik een project van Artsen zonder Grenzen goed voor een bedrag van 150.000 euro. De organisatie zal in Noord-Darfour de bestaande gezondheidscentra ondersteunen en de continue bevoorrading van medicijnen verzekeren.'

Verder zegt u: 'Het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal ging eveneens in op mijn oproep. Met de 149.996 euro die ik als subsidie heb toegekend zal de organisatie in voedselhulp voorzien voor de getroffen bevolking.'

Op 13 februari zond Canvas in het programma Panorama een reportage uit waarin de schrijvende toestand van de vluchtelingen onder de aandacht werd gebracht. Uit deze reportage blijkt dat er een vorm van noodhulp bestaat waarbij de laatst aangekomen vluchtelingen zich eerst moeten registreren voor ze van enige elementaire voedselhulp

kunnen genieten. De laatst geregistreerden moeten dan 15 dagen op eten wachten.

Mijnheer de minister, hoewel ik uw initiatieven toejuich, heb ik een ook aantal vragen. In hoeverre krijgt u feedback van de door ons geleverde financiële hulp? Hebt u enig zicht op het tracé van deze geldstromen? Kunt u er bij het Rode Kruis Vlaanderen op aandringen om de toegekende subsidie voor voedselhulp efficiënter te gebruiken om onder andere de noodlijdenden sneller van de elementaire voeding te voorzien en de geldende administratieve regels te versoepelen en zo de wachttijden tot het strikte minimum te beperken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik deel uw bezorgdheid over de crisis in Darfour en de gevolgen daarvan voor de bevolking. Op het einde van 2004 heb ik steun verleend aan twee noodhulpprojecten voor Darfour. Het eerste is een project van het Rode Kruis Vlaanderen Internationaal voor een bedrag van 149.996 euro. Het gaat hierbij om noodhulp voor de ondersteuning van de ontheemden en de kwetsbare gemeenschappen in de gastdorpen. Het programma voorziet in het lenigen van de meest essentiële noden zoals onderdak en hulpgoederen voor 300.000 mensen en water en sanitaire noden voor 500.000 mensen.

Verder wil het Internationale Rode Kruis ook veel aandacht besteden aan basisgezondheidszorg. In samenwerking met andere medische organisaties worden momenteel 13 van de 26 hospitalen in Darfour gerehabiliteerd en van medicijnen voorzien.

Een tweede project was van Artsen Zonder Grenzen en bedroeg 150.000 euro. Daar is de doelgroep de ontheemde bevolking van de regio van Darfour die hun dorpen zijn ontvlucht. Hun totaal aantal wordt geschat op 1,2 miljoen waarvan 65.000 in Kebkabyia, 25.000 in Serif Umra en 40.000 in Komra.

Vorige week heb ik mijn akkoord gegeven voor een derde noodhulpproject. De vzw Memisa en haar partnerorganisatie Mensen in Nood/Cordaid, een van de grootste hulpverleners in Nederland, krijgen een subsidie van 113.780 euro voor een gezondheidsprogramma voor verplaatste personen

Bourgeois

en hun gastgemeenschappen in het Geraida-gebied en voor een gezondheidsprogramma in de buitenwijken van Ed Daein. Na het succes van de solidariteitsacties voor de slachtoffers van de tsunami bevestigt dit dat Vlaanderen de andere crisissen in de wereld niet vergeet.

Noodhulpprojecten worden aangerekend op een subsidieallocatie. Dit betekent dat het niet om een schenking gaat, maar om een project dat na afloop moet worden verantwoord. Bij de ondertekening van het besluit wordt 90 percent van de subsidie uitbetaald. Het saldo van 10 percent wordt pas uitbetaald nadat de organisatie onder andere een narratief verslag indient over het verloop van de actie en een factuurlijst met kopieën van de facturen die de uitgaven staven. Bovendien moet het Rekenhof zijn goedkeuring geven over de controle uitgevoerd door de administratie. Er is dus een dubbele controle.

Wat de reportage van Canvas betreft, wil ik erop wijzen dat het Internationale Rode Kruis het UNHCR-vluchtelingenkamp in Tsjaad beheert. De registratie waarvan sprake is in die documentaire, gebeurt door de Commission Nationale pour l'Assistance aux Réfugiés, een lokale Tsjaadse organisatie, en dus niet door de hulporganisaties.

De inschrijving door de lokale overheid is bedoeld om de aanvrager te erkennen als vluchteling. Deze actie moet iedere vorm van "reliefshopping" onmogelijk maken. Het moet voorkomen dat niet-Soedanese vluchtelingen aanspraak komen maken op de voedselhulp.

Door het grote aantal vluchtelingen, soms meer dan 14.000 per kamp, gebeurt de voedselverdeling in de kampen niet op permanente basis. Er zijn dus geen grootkeukens ingericht in de kampen. Er wordt gewerkt met wekelijkse rantsoenverdelingen. In principe zou elke nieuwkomer bij aankomst in het kamp een basisrantsoen moeten ontvangen.

Het Vlaamse Internationale Rode Kruis comité biedt geen voedselhulp in de Tsjaadse vluchtelingenkampen maar in Darfour zelf. Niet alleen de ontheemden en vluchtelingen dragen immers de gevolgen van die bloedige strijd maar ook de 7 miljoen inwoners van Darfour worden rechtstreeks getroffen door de hevige gevechten en de aanhoudende on-

veiligheid.

De coördinatie van de hulpverlening in Darfour wordt georganiseerd via de plaatselijke vertegenwoordigers van OCHA die regelmatig overleg plegen met de andere aanwezige NGO's.

Wat de voedselhulp betreft, is er nauw overleg met het wereldvoedselprogramma van de VN. De verdeling van de maandrantsoenen in de getroffen gemeenschappen gebeurt zonder voorafgaande registratie en in overleg met de dorpsversten. De hulporganisaties zien er uiteraard op toe dat de voedselhulp terechtkomt bij die mensen die het echt nodig hebben

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister, de vluchtelingenstroom van 800.000 personen is intussen dus aangegroeid tot 1,2 miljoen. Ik hoop dat we die mensen niet in de kou zullen laten staan en het probleem blijven opvolgen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Uw zorg is mijn zorg. Ik heb al drie projecten goedgekeurd. Het gaat hier om een subsidieverlening die heel goed wordt opgevolgd. De Vlaamse overheid krijgt dan ook de garantie inzake de effectiviteit van de noodhulp die meer dan verantwoord is. We staan daar niet alleen in. We doen dat samen met de hele internationale gemeenschap. Ik wil dan ook de misvatting wegwerken dat de reportage van Canvas zou gaan over projecten die de Vlaamse overheid goedkeurt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraagom uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de resultaten van het steunpunt vakantieparticipatie van het decreet van 18 juli 2003 betreffende Toerisme voor Allen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands

Voorzitter

Beleid, Media en Toerisme, over de resultaten van het Steunpunt Vakantieparticipatie van het decreet van 18 juli 2003 betreffende Toerisme voor Allen.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de minister, enkele weken geleden verspreidde uw persdienst een bericht over vakantieparticipatie van 25.000 kansarmen via het steunpunt vakantieparticipatie van Toerisme Vlaanderen. Wij staan achter de doelstellingen en vinden het belangrijk dat de nadruk wordt gelegd op kansarmoede. Mensen kunnen in het kader van kansarmoede deelnemen aan deze initiatieven. Bovendien krijgen mensen met een fysieke beperking een aantal bijkomende kansen.

In 2003 is er een decreet goedgekeurd dat in de lijn ligt van de principes van het steunpunt. Vanuit mijn vorig leven weet ik dat er nogal wat problemen zijn met kinderen die om financiële of fysieke redenen niet kunnen deelnemen aan bos-, zee- of sneeuwklassen. Het is voor kinderen bijna traumatisch om van hun ouders te moeten vernemen dat ze niet kunnen meegaan. Dit onderwerp sluit natuurlijk nauw aan bij de discussie over de kosteloosheid van het onderwijs.

Mijnheer de minister, zijn er bij de 25.000 kansarmen die gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheden van het steunpunt ook kansarme ouders die de ondersteuning gevraagd en gekregen hebben in het kader van initiatieven die een school heeft genomen, met name bos-, zee- of andere klassen? Wanneer dat niet het geval is, ligt dat dan aan de reglementering of is de doelgroep niet op de hoogte? We weten uit ervaring dat kansarmen ook moeite hebben om informatie te verkrijgen. Indien dit niet mogelijk is, vindt u dan niet dat dit een prioriteit of een opportuniteit voor het steunpunt kan zijn? Indien het wel mogelijk is, waaraan ligt dan de lage participatie van die mensen? Mijnheer de minister, hebt u cijfers over het aantal mensen dat heeft geparticipeerd?

Is het decreet van 2003 al volledig uitgevoerd of moeten nog een aantal stappen worden gezet? Is bij de uitvoering gebleken dat ouders voor hun kinderen een beroep doen op het decreet? Over hoeveel mensen gaat het? Ik weet niet of er exacte

cijfers zijn, maar misschien is er wel een raming.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de voorzitter, ik deel de bezorgdheid van mevrouw Vanderpoorten omtrent de mogelijkheid van leerlingen om deel te nemen aan schoolreizen. Ik heb dit ook vermeld bij de bespreking van de Beleidsnota Toerisme.

Mijnheer de minister, als u de sociale kaart wilt trekken, moet hierover worden gepraat met de scholen. Veel scholen organiseren reizen die niet voor iedereen betaalbaar zijn. In feite mogen kinderen niet worden uitgesloten. Ik ben ervan overtuigd dat een dergelijke vakantie ervoor kan zorgen dat kinderen uit kansarme gezinnen uit hun sociaal isolement geraken en, indirect, een trede hoger geraken op de maatschappelijke ladder.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, de vragen getuigen van een grote sociale betrokkenheid die ik onderschrijf. Het is wel van belang toelichting te geven bij het actieterrein dat Toerisme Vlaanderen daarbij bestrijkt.

Toerisme Vlaanderen richt zich op twee manieren tot kansarme doelgroepen. Ten eerste bemiddelt Toerisme Vlaanderen tussen de toeristische sector en de kansarmen. Het Steunpunt Vakantieparticipatie onderhandelt met de toeristische sector om sociale tarieven te verkrijgen voor mensen die in armoede leven. Daarnaast leidt het Steunpunt de vakantieganger ook in het vakantieaanbod in. Ten tweede subsidieert Toerisme Vlaanderen opstaporganisaties die als hoofddoel hebben vakanties te organiseren voor mensen die in armoede leven. Vanuit deze dubbele optie willen we kansarmen de kans geven in hun vrije tijd op vakantie te gaan.

Het decreet Toerisme voor Allen is het kader voor het niet-commercieel toerisme en/of de niet-commerciële recreatie die: bijzondere aandacht heeft voor drempelverlagende inspanningen ten aanzien van allen die gehinderd worden in een volwaardige deelname aan buitenhuisvakantie; niet-consumptieve en niet-commerciële toerismebeleving tot doel heeft en een sociaal-economisch aanvaardbare prijzenpolitiek hanteert.

Het decreet probeert de vakantiebeleving tijdens

Bourgeois

de vrije tijd – een element dat essentieel is om te spreken over het domein toerisme en recreatie – mogelijk te maken voor diegenen die hiervan verstoken blijven. De reglementering beperkt ons werkveld dus tot de zuiver toeristische en recreatieve beleving.

Binnen de huidige regelgeving voorziet Toerisme Vlaanderen niet in directe ondersteuning, maar wordt wel gelet op de omkadering. De infrastructuur van sociaal-toeristische accommodaties krijgt directe financiële steun voor wat betreft: toegankelijkheid voor mensen met een handicap; een budgetvriendelijke prijzenpolitiek voor mensen die financieel beperkt zijn en de veiligheid en hygiëne van jeugdverblijfscentra.

Deze stimulansen op het vlak van infrastructuur maken natuurlijk in heel veel gevallen bos-, zee- en andere klassen mogelijk. Dus op deze manier is er een onrechtstreekse band.

Mevrouw Vanderpoorten, op uw vierde en vijfde vraag is het decreet niet van toepassing, en kan ik dus geen antwoord geven.

Op 19 augustus 2004 werden de uitvoeringsbesluiten met betrekking tot het decreet Toerisme voor Allen gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. In 2004 werden op basis van het decreet binnen het onderdeel “verblijven” 44 projecten goedgekeurd, voor een totaalbudget van 3.500.000 euro. Tevens was er een ondersteuning, goed voor 206.903,82 euro, van vakanties voor mensen die in armoede leven. Het ging om 80 vakanties voor 2.390 deelnemers. Vijf sociaal-toeristische verenigingen die deze vakanties organiseerden, kregen een subsidie voor een medewerker, goed voor 37.500 euro. In de begroting 2005 is voor de subsidiëring van de verblijven 3.750.000 euro ingeschreven. Voor de vakanties van mensen die in armoede leven is 250.000 euro gereserveerd en nog eens 100.000 euro is ingeschreven voor de subsidiëring van een personeelslid van een sociaal-toeristische vereniging.

Het, binnen een onderwijscontext, bereiken van ouders en kinderen die in armoede leven, is niet de doelstelling van het decreet Toerisme voor Allen, omdat het decreet zich enkel toespitst op het toeristisch-recreatieve aspect.

Ik wil wel verwijzen naar het Permanent Armoede

Overleg waar alle beleidsdomeinen in vertegenwoordigd zijn. Ook voor Onderwijs heeft een aandachtsambtenaar hierin zitting. In het ontwerp van Vlaams Actieplan Armoede – dat nog wordt opgemaakt – staat onder andere dat het departement Onderwijs speciale aandacht moet schenken aan de situatie van ouders in armoede.

Wat het toeristisch-recreatieve onderdeel van de werking van het Steunpunt Vakantieparticipatie betreft, zijn er in totaal sinds de oprichting reeds 25.000 ouders en kinderen bereikt. In 2004 konden bijvoorbeeld 774 personen in armoede op individuele of op gezinsvakantie gaan. Voor de kinder-, jongeren- en georganiseerde gezinsvakanties komen we aan 2.390 kinderen en hun ouders die via het decreet de kans kregen om in hun vrije tijd op vakantie te gaan via de opstaporganisaties, 43 kinderen en hun ouders konden dat doen via inclusievakanties.

Ik denk dat het antwoord duidelijk is. Het onderwijsveld valt buiten het toepassingsgebied van het decreet, maar door het feit dat we investeren in de structuur, scheppen we indirect de mogelijkheid voor het onderwijs om goedkopere uitstappen te organiseren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.59 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting

BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie

WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen

BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme

OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie

CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie

SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel

LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

